NGAY TAY

NĂM THỨ TƯ — THỨ BẢY 21 OCTOBRE 1939, SỐ 184 — GIÁ 0$10
TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ : 80, ĐƯỜNG QUAN-THÁNH - GIÂY NÓI 874

— Này mình, ngồi chỉnh tề lại, vuốt lại đường ngôi cho ngay ngắn. Cái thằng kia tôi coi bộ có vẻ nhà báo lắm đấy, độ này chả có gì nói, nó đến vẽ chúng mình đăng báo cũng nên. Mình để nó nêu những điệu bộ dơ dáng thì còn ra cái con tường gì nữa !

LƯỠNG NGHI BỔ THẬN

LE HUY PHACH

Trong số 100 người đàn ông, ở thế kỷ này, thì có đến 90 người có các bệnh ở thận. Bại thận : đau lưng, mờ mắt, ù tai, rức đầu, tiểu tiện vàng, tinh khí loãng... Hoặc sinh ra mộng-tinh, di-tinh, hoạt tinh, liệt dương... Hoặc những người vì thủ dâm mà sinh ra tức ngực, hay đánh trống ngực, di-tinh, mộng tinh... Hoặc những người sau khi khỏi bệnh phong tình vì uống phải nhiều thứ thuốc công phạt làm hại thận khí mà sinh ra đau lưng như bẻ, ù tai, chảy nước mắt, hoa mắt, rụng tóc, ướt qui đầu...

Có các bệnh kể trên đều dùng « Lưỡng nghi bổ thận » số 20 của Lê-huy-Phách các bệnh khỏi hết — sinh khí cố tinh, khỏi bại thận, khỏi di tinh, khỏi mộng tinh, khỏi hoạt tinh, khỏi bệnh liệt dương, chắc như vậy !

Lưỡng nghi bổ thận số 20 của Lê-huy-Phách là một thứ thuốc bổ thận hay nhất ở xứ này. Giá 1p 00 một hộp.

Đàn bà bất điều kinh

Dùng thuốc Lê huy Phách hay nhất

ĐIỀU KINH CHỦNG NGỌC số 80 giá 1p.50. Các bà có bệnh bất điều kinh, khi lên tháng, khi xuống tháng, huyết ra tím đen, có khi ra khí hư nữa. Trong người bần thần mỏi mệt, kém ăn, ít ngủ, hoa mắt, ù tai, đau bụng khi hành kinh... dùng thuốc Điều kinh chủng ngọc số 80 của Lê-huy-Phách, kinh nguyệt điều hòa, tốt cho sự sinh dục, mau có thai nghén.

ĐIỀU KINH BỔ HUYẾT số 21 giá 1p 00 — Các cô kinh hành sai hẹn, tháng có, tháng không, da vàng, quầng mắt thâm, người nhọc mệt, dùng Điều kinh bổ huyết số 21 giá 1p.00, kinh hành đúng hẹn, da dẻ hồng hào, khỏe mạnh luôn luôn, tăng thêm vẻ đẹp.

Thanh niên cứu khổ hoàn

Trị tận gốc các bệnh Lậu !

Một thứ thuốc lậu hoàn toàn linh nghiệm, hay hơn hết thảy các thứ thuốc Tây, Tàu, Ta, đã có bán từ xưa ở xứ này. Thuốc này có đặc tính chữa các bệnh Lậu : không cứ là kinh niên hay mới mắc, tức buốt hay ra mủ, bệnh Lậu phải lại hay phải nhiều lần, bệnh Lậu có nhiều biến chứng nguy hiểm, bệnh Lậu ở đàn ông, đàn bà hay đàn bà có thai đều dùng Thanh Niên Cứu Khổ Hoàn số 70, giá 1p20, dùng được nhiều ngày, khỏi tuyệt nọc các bệnh Lậu. Thứ thuốc Thanh niên cứu khổ hoàn này hiệu nghiệm phi thường. Các ngài hãy hỏi những người đã dùng qua rồi sẽ biết.

Nhà thuốc LE HUY PHACH

19 Boulevard Gia-Long (phố Hàng Giò) — Hanoi

Khắp các tỉnh : Trung, Nam, Bắc, Ai-lao, Cao-mên đâu đâu cũng đều có đại-lý bán đủ các thứ thuốc của nhà thuốc Lê-huy-Phách

TUYỂN BUON TẠI XU' "AN - DÊ - RI

Biểu vé sô Đông-Dương

và thi hành hạn đặc biệt từ nay đến 5 Novembre

Mua một biểu một

Nhà thuốc AN-HOA 20 Hàng Than Hanoi nức danh về khoa chữa bệnh Lậu, Giang-mai, Ha-cam, Tê phù, đàn bà sản hậu phù và bệnh nghiện thuốc phiện lại mới nghiên cứu ra thứ thuốc lậu mủ, công hiệu lạ thường nhất định đặt tên là « Thuốc lậu 1939 » bất cứ mới lâu, thật nhiều mủ cũng chỉ 2 ngày thì sạch, dễ uống, không đau bụng đi ngoài, không buồn nôn. Muốn để hết thảy các bạn thanh niên biết sự linh nghiệm cấp kỳ của thứ thuốc này, nhà thuốc nhất định thi hành lệ « Bán một biếu một » từ nay đến 5 Novembre. Ve to 1p 00, ve nhỏ 0p 60. Mua ve to biếu ve to, ve nhỏ biếu ve nhỏ. Sau khi dùng thuốc An-Hoa khỏi hẳn, bệnh nhân chỉ phải biếu lại nhà thuốc một bức thư khen kể rõ trước đã dùng những thuốc nào mà không khỏi sẽ được biếu một vé số Đông-dương.

Mấy thứ thuốc sau đây đều bán nguyên giá

Thuốc cấp cứu « Cửu Tiên Hoàn » 0p40 chữa bí đái, đái giắt 15, 20 phút khỏi ngay. Nếu đái ra máu đặc hay loãng buốt phải dùng ngay thứ « Tiện huyết linh đơn » 0p50 với 1 hoàn « Cứu khổ » 0p30 sau mấy giờ chỉ hẳn máu. Sau khi khỏi lậu nước giải có nhiều vẩn trắng giải loãn soãn, đái nóng, ăn độc giao hợp lại dính vít quy đầu, bệnh như phục phát, phải dùng « Bạch chỉ hoàn » số 9 1p20 sẽ thấy đái ra nhiều vẩn và hết hẳn. Nước giải trong veo, sau dùng luôn vài bốn ngày « Tuyệt trùng lậu » số 5: 1p20 thì tha hồ ăn độc không phát lại.

Thuốc An-Hoa chữa nghiện có tài vô địch

Thuốc dễ uống, không vật, nhẹ 2, 3 chai, nặng 6, 8 chai. Bán lẻ 1p50 một chai. Sau khi khỏi phải dùng ngay 4, 5 ngày « Sâm Nhung Trừ Căn Giới Yên », hộp to 2p00, nhỏ 1p20. Chủ nhân đã chữa cho nhiều quan đại thần nên đã được thưởng « Nhị hạng ngân tiền » từ 1937. Muốn để hết thảy bạn nghiện khỏi lầm thuốc Cai An-Hoa với những thứ thuốc nói khéo bẩn hiệu lại cho phát hành hai vạn cuốn « Bả Yên Hà » để biếu không.

ĐẠI-LÝ : Saigon : Mai-Linh. PnomPenh : Võ lý Tong, Quý-Lợi A. Haiphong : 60 Doumer. Cần thêm nhiều đại-lý.

Rỗ sẹo, lồi lũm, lang, sơn, vết thâm sửa hết bằng điện hay thuốc 2p.00, 3p.00 mỗi hộp.

Răng trắng, vú nở tròn đẹp mãi, da trắng mịn tươi, thân thể đều đặn, uốn tóc, ruộm tóc, bằng điện rất đẹp.

Massage électrique

soa nắn điện

Làm cho da tươi, đi nắng không bắt đen, đánh kem phấn nhiều không hư hại da, không sinh ra tàn nhang giảm mà, mụn sần trên mặt được, da không khô bạc, lỗ chân lông không doãng, nhỏ trắng đẹp da. Soa nắn điện ích lợi cho da nhiều lắm. Giá từ 2p.00 trở lên.

Mlle Elienne Hà chuyên-nghiệp khoa trang điểm, Mỹ và Anh giúp các bạn rất vừa ý.

CHỈ DÙM LÀM ĐẸP — Cách trang điểm, cách chọn màu phấn cho hợp, thoa cho mốt, và cách tự ý làm massage (soa nắn) lấy cho người thêm đẹp theo lối Mỹ, soa nắn mặt và người. Giúp cho dáng đi đẹp và thân thể sơn sắn sinh tươi, v. v...

MY-VIEN AMY

FONDÉE EN 1936

26, Phố Hàng Than — Hanoi

Viện sửa đẹp người bằng điện và thuốc khai-trương trước nhất tại xứ Đông-pháp

CÁC MÁY ĐIỆN ÂU MỸ TÔ SỬA CHÂN TAY, MẶT MÌNH (corps), VÚ CHO ĐẸP HOÀN TOÀN. GIÁ RẺ

SOINS DE BEAUTÉ ANGLAIS & AMÉRICAINS

Massage, Maquillage & Manucure Modernes Élégants

Quần áo dệt CéCé có đủ các hạng

Chemisette — Maillot de bain — Pull'over.
Gilet croisé — Gilet dame — Blouson.
Veston — Slip — Mi-bas sport — Bas
Scout — Chandail — Combinaison enfant.

Mua buôn, xin hỏi hãng dệt

Cu Chung

100, Rue du Coton

HANOI

CON CHIM

PHÒNG TÍCH

THUỐC HAY NỔI TIẾNG KHẮP ĐÔNG-DƯƠNG
GIẤY KHEN RẤT NHIỀU, CẢM ƠN THẬT LẮM

Khi đầy hơi, khi tức ngực, chán cơm, không biết đói, ăn chậm tiêu, bụng vỗ bình bịch. Khi ăn uống rồi thì hay ợ (ợ hơi hoặc ợ chua). Thường khi tức bụng khó chịu, khi đau bụng nổi hòn, khi đau lưng, đau ran trên vai. Người thường mỏi mệt, buồn bã chân tay, bị lâu năm sắc da vàng, da bụng dầy. Còn nhiều chứng không kể siết.

Một liều thấy dễ chịu hoặc khỏi ngay

Liều một bận uống 0p.25 Liều hai bận uống 0p.45.

VU-DINH-TAN Ẩn tứ kim tiền năm 1926 — **178 bis Lachtray, Haiphong**

Đại-lý phát hành toàn tỉnh HANOI : **AN-HÀ** *13 Hàng Mã (Cuivre) — Hanoi*

Đại-lý phát hành khắp Đông-dương : **NAM-TÂN** *100 phố Bonnal — Haiphong*

Có linh 100 Đại-lý khắp Hanoi và khắp các tỉnh Trung, Nam, Bắc-kỳ, Cao-Mên và Lào có treo cái biển tròn

---

Trở nên đẹp mà chỉ mất 0$80 một tháng

Thưa bà, bà có thể trong vòng một tháng trở nên đẹp thêm lên. Bà mua thử một ống son « GUITARE » (0p.30), vừa bền mùi vừa không có vết. Chớ thấy rẻ quá mà nghi ngờ thứ son ấy. GUITARE là thứ son bôi môi không có thứ gì sánh kịp, được hàng trăm triệu đàn bà thế giới ưa dùng và không thể nào bỏ được. Ống thực riện 2p50 và 1p20. Có 16 màu khác nhau, màu nào cũng đẹp, trẻ và chong sáng hợp với màu da của các bà. Tuy vậy, phải coi chừng đồ giả hiệu.

Đại-lý độc quyền khắp Đông-Dương :

COMPTOIR COMMERCIAL *59, phố Hàng Gai — HANOI*

HAIPHONG : Có bán ở hiệu ĐỒNG-QUANG 48, Bd. Amiral Courbet

Vi trùng nào nguy hiểm nhất?

Bệnh Lậu, Giang-Mai, Ha-Cam đều có những giống trùng rất độc, làm hại thể chất (Mộng, di-tinh, đau lưng, đau xương, rụt gân, Lở loét, v. v...) và nguy cả tinh thần) Nọc độc làm di lụy đến nòi giống. Chỉ có :

ĐỨC - THỌ - ĐƯỜNG

131, ROUTE DE HUÉ — HANOI

Từ phương pháp chữa bệnh cho đến cách chế thuốc là cam đoan chữa được khỏi rứt nọc. Thuốc lậu 0p.60, Giang-mai 0p.70, Hạ cam 0p.30 một hộp, uống một ngày.

Có đại lý ở các tỉnh.

VIOXOL

Thuốc bổ huyết, chế riêng cho những người thiếu máu, mới ốm khỏi, làm cho đỏ da, chóng mạnh Một chai : 0p.95.

VIN TONIQUE du BON SECOURS

Rượu bổ. Một chai : 2p.00

Chế tại PHARMACIE DU BON SECOURS

Mme NGUYỄN ĐÌNH HOÀNG

52, Bd. ĐỒNG-KHÁNH, HANOI — Tél. 454

đức Trần-Hưng-Đạo. Nhưng ta không hồi cuối trận 1914-1918 bằng nhưng

CUỐN SỔ

Bắc-kỳ — *Chúng tôi được tin ông Nguyễn-văn-Lộ, phó nghị trưởng, từ nay thôi không ở viện nữa. Vậy xin có lời mừng viện.*

Bắc-kỳ — *Theo thể lệ « bảo vệ cô dâu » sắp thi hành, mỗi chị em phải có sổ riêng dán ảnh. Được xem một cuốn sổ — không phải nhờ ông Nguyễn-văn-Lộ — chúng thấy mấy điều giao ước với chú bắt buộc khai rõ sau này :*

Tên : *Nguyễn-thị-Huệ, tức Cúc, tức Sen, tức Lan v. v....*

Nghề nghiệp : *Cô đầu rượu, biết ngâm vài câu sa mạc, và bất cứ lúc nào cũng nhảy được cả.*

Lương : *6 đồng bạc một tháng. Hiện đã vay trước 120 p. 00.*

Phục sức : *Một áo mùa nực, một áo mùa rét, một quần mặc cả rét lẫn nực, của chị chủ cho mượn.*

Ăn uống : *mùa rét : cơm với muối vừng.*

mùa nực : cơm với canh rau muống luộc và cà.

Hanoi — *Nguyễn-Lương ở Đồng-Mác bị bắt quả tang ăn trộm vòng hoa ở Nghĩa-Địa. Hắn khai không có vợ con và còn định lấy cắp một cái áo quan để làm hậu sự cho hắn sau này, thì hắn sống mới yên tâm.*

của Tô Tử

Ô Người

Diễn thuyết

VIỆN Dân biểu Bắc kỳ đã họp trong sự yên tĩnh lạ thường.

Các ông nghị đều im lặng ngồi nghe bài diễn văn của ông Thống sứ Rivoal nói về tình hình trong xứ.

Theo bài diễn văn ấy, trong năm vừa qua, trong xứ đã chịu ảnh hưởng tốt đẹp của chính sách chính phủ bảo hộ đương thi hành. Tình hình chính trị bây giờ đã quang đãng lắm ; những mối lo sợ hồi tháng chín tây tan đi hết ; Đông Dương được phòng thủ chắc chắn

chính sách rộng rãi của ông Tổng trưởng bộ Thuộc địa Mandel đã khiến dân Bảo hộ có cái cảm tưởng rằng cùng với dân Pháp như dân một nhà vậy.

Tình hình xã hội cũng rất là êm thấm. Đời sống của dân Bắc-kỳ đã khá hơn trước ; gạo bán được, nhà cửa làm lên ầm ầm, bò, lợn tiêu thụ hơn 377 ngàn con. Nhân công cũng được nhiều hãng lấy thêm, và những việc kiện cáo giữa chủ và thợ cũng rất ít.

Tình hình tài chính cũng chịu ảnh hưởng tốt đẹp của sự mở mang về kinh tế. Về sổ thu năm 1938 dự định có 14.449.318đ00 mà thu về tới 14 689.-140đ00, nghĩa là hơn 200.000đ00. Về số chi, thì dự định những 14.502 0181- mà số tiêu thật chỉ có 14.363.772đ97 Số tiền thừa, 326 373đ00, đã gửi vào quỹ để dành.

Về vấn đề dân sinh, thì chính phủ đã hành động theo ba phương châm : di dân, mở mang tiểu kỹ nghệ và tìm cách làm cho đất trồng trọt tốt thêm lên, và kết quả đều được mỹ mãn cả.

Ông Thống sứ còn nói về các công sở và kết luận rằng dầu tình hình khó khăn đến đâu, nước Pháp vẫn cứ theo đi phong cao quý của mình, nghĩa là mưu cho thuộc dân được yên ổn, và được sống một đời vật chất và tinh thần tốt đẹp hơn.

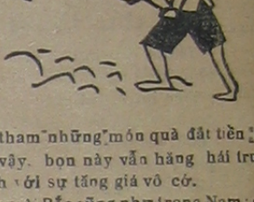
. . . . . .

Chống nạn đắt đỏ

TRONG Nam kỳ, Hội đồng kiểm sát về giá các thực phẩm làm việc rất là hoạt động. Theo báo *Chantecler*, chỉ trong 5 hôm cuối tháng chín tây, Hội đồng đã lập đến 97 tờ biên bản về việc các nhà buôn tăng giá vô cớ.

Và riêng trong một buổi, tòa án ai-gon đã phạt đến 6 nhà buôn khách từ 3 đến 4 tháng tù và từ 50 đến 100 quan tiền tây về tội vô cớ tăng giá các thực phẩm cần dùng như sữa, trứng, đường v. v.

Không phải chỉ riêng có một buổi ấy thôi, tuần lễ nào tòa án Saigon cũng phân phát cho các nhà buôn

quá tham những món quà đắt tiền ấy. Tuy vậy, bọn này vẫn hăng hái trong thành với sự tăng giá vô cớ.

Ở ngoài Bắc cũng như trong Nam : các vật dụng mỗi ngày một tăng giá, có khi một cách bất ngờ nữa, tuy rằng đào đến ba ngày cũng không tìm ra cớ gì để tăng giá cả. Sữa Nestlé chẳng hạn ở hiệu Gô-đa vẫn bán 0p50 mà có nhà buôn khách đòi ít nhất là 0p55.

Nhưng

: Hội đồng kiểm xét giá các vật dụng ở ngoài này hiền lành như bụt, nên từ xưa đến giờ không thấy ở ngoài tòa án một vụ tăng giá vô cớ nào cả.

. . . . . .

Hàn lâm ?

CHÚNG tôi vừa đi ngắm trăng về thì bắt ngay được một bức thư.

Phong bì mùi thơm tho lắm, và thư viết chữ đẹp đẽ như chữ đàn bà.

Chúng tôi đoán ngay là một bức thư của nhà văn Nguyễn tiến Lãng.

Y như rằng.

Vậy xin đăng nguyên văn như dưới :

« Kính ông chủ nhiệm tuần báo Ngày Nay,

Tôi đọc Ngày Nay thấy anh tôi, ông Nguyễn mạnh Bổng, chủ nhà in Hương sơn, quảng cáo cho cuốn sách « Tiếng ngày xanh » của tôi, có chua thêm câu « có chân hàn lâm viện nước Pháp ». Đó là vì anh tôi quá yêu tôi mà tặng cho tôi cái vinh hạnh ấy thôi, chứ thực ra thì tôi chỉ được Viện hàn lâm Viện nước Pháp tặng mề đay tía, như ông đã biết. Vậy có bức thư cải chính này.

Như tôi đã nói trong cuốn « Trên

Nay mai sắp có bán :

ĐỜI BẠN

của NHẤT-LINH giá 0$55

Còn một số rất ít :

ÔNG ĐỒ BÈ

(*loại sách Hồng : cuốn số 1*)

ĐỜI NAY XUẤT BẢN

va ... viêc

rừng dưới ruộng » của tôi, tôi không lấy cái tên « chuyện con sáo, con cò » của quan cựu toàn quyền Robin nghĩ hộ cho tôi để đặt cho cuốn sách ấy là vì tôi sợ người ta chế riễu. Vậy có lẽ đâu không có chân trong Viện Hàn âm Pháp, tôi lại giám nhận là có chân để người khác nhân đó mà riễu tôi định nói chuyện hươu chuyện vượn được.

Nay kính thư
Ng. tiến Lãng

Câu chuyện có chân hay không có chân trong Viện Hàn lâm Pháp của ông Lãng cũng chỉ là « chuyện con sáo con cò » mà thôi. Nhưng cũng thế lòng ông mà cải chính hộ : Ông Nguyễn tiến Lãng không có chân trong Viện Hàm lâm Pháp mà chỉ có mề đay tía !

Tin tức..mình

BÁO « *Avenir du Tonkin* » (Tương lai của Bắc kỳ, cái tên mỹ miều lại trong mục điểm báo, có nói đến *Ngày Nay*. Hân hạnh quá !

Báo ấy bảo *Ngày Nay* là một trong những tờ báo chính phủ đóng cửa. Nhưng bạo ấy đã lầm *Ngày Nay* với báo *Đời Nay*.

Nhưng cố ý hay vô tình thế, hỡi báo *Tương lai* ? Khó lòng mà biết được, nhưng dù thế nào, *Ngày Nay* cũng sẵn lòng tha thứ.

Đó là một tin tức .. mình nho nhỏ. Nhưng nhiều cái tức mình nho nhỏ cũng làm cho ta khó chịu.

Vì sự lầm lẫn kia lại ở cả chỗ khác nữa. Ở Thái-bình, nhiều độc giả *Ngày Nay* không nhận báo gửi đến

Đó chắc

chỉ là một sự lầm lẫn đáng tiếc. Mà lầm lẫn là vì ông chủ báo *Đời Nay*, lúc cho nó ra đời, lại nhè lấy tên của nhà xuất bản *Đời Nay*, có từ năm 1933, mà đặt cho nó. Vậy chúng tôi mong ông Công sứ Thái-bình và cụ Nguyễn bá Tiệp, tuần phủ tỉnh ấy, để ý đến việc này cho. Chúng tôi tin ở lòng yêu công lý của hai ngài

Chó cúng động binh

Có tin từ Berlin, kinh đô Đức gửi sang rằng : Bộ tư lệnh Đức vừa mới gọi các chủ chó phải đem những chó của mình đến trình nhà binh để chọn chó ấy đăng vào quân đội Đức. Không phân biệt gì nòi giống, chó nào đo được từ 5 đến 7 tấc bề cao và tuổi từ lên một đến lên sáu là đủ tư cách tòng quân. Con chó nào nhận, là

chủ sẽ được tiền bồi thường. Đoạn, chó sẽ đem huấn luyện trong 8 tuần lễ, rồi sẽ dùng vào việc đưa tin, canh gác hay làm khán hộ. Hiện đã có mấy nghìn chó « tình nguyện » đăng vào quân đội rồi.

Nói là tình nguyện kể cũng hơi quá đáng. Vì có được tuyển, chó cũng không biết làm thế nào để tỏ sự bằng lòng được. Nó có biết vẫy đuôi thật nhưng chỉ khi nào người ta đưa nó miếng đường hay miếng thịt mà thôi.

Hoàng-Đạo

NHỮNG VIỆC CHÍNH TRONG TUẦN LỄ

Anh Đức Pháp chiến tranh — Anh và Pháp đã bác bản đề nghị hòa bình của Đức vì không thấy Hitler đả động đến việc trả lại Ba và Tiệp. Không những thế Đức không có gì đảm bảo lời hứa từ nay trở đi không xâm chiếm nữa, nên Anh và Pháp nhất định theo đuổi chiến tranh đến cùng.

Tại mặt trận phía tây, Đức đã tập trung nhiều quân đội và khí giới để sắp sửa tiến công sang mặt trận Pháp. Hai quân Anh Pháp đã dự bị sẵn sàng để nghênh chiến.

Về mặt thủy chiến, một chiếc thiết giáp lớn của Anh là « Royal Oak » trọng tải trên 29 nghìn tấn vừa bị tàu ngầm Đức đánh đắm trong Đại-tây-dương. Đã cứu được hơn 400 người trong số non 1200 võ quan và thủy binh.

Song số tàu ngầm của Đức cũng bị phá rất nhiều.

Về mặt không chiến, một đoàn máy bay Đức vừa sang đánh miền duyên hải E osse của Anh, có ba máy bay Đức bị hạ.

Tin sau cùng — Quân Đức đã hai lần tiến công trên mặt trận phía tây, nhưng đều bị đánh lui.

Tình hình Nga và Phần lan rất gay go. Nga kéo nhiều quân đội tới đóng ở biên giới Phần lan. Phần lan huy động 30 vạn quân để phòng chống với Nga. Hai bên vẫn tiến hành cuộc điều đình.

Cuộc đàm phán Nga Thổ cũng đương tiếp tục. Có tin đồn Nga cam đoan không đi đôi với Đức để đánh các nước dân chủ.

◆

Trung Nhật chiến tranh — Tại Hồ nam và Hồ Bắc hai quân vẫn đánh nhau dữ. Phi cơ Tàu đã hai lần đến Hán khẩu ném bom ; phá hủy được trường bay và ngót 100 phi cơ Nhật.

◆

Làm việc tuần lễ 60 giờ — Ở Pháp sắp ban bố một đạo sắc lệnh bắt các công sở phải làm việc trong giới hạn một tuần 60 giờ.

Sắc lệnh này chưa rõ rồi ra có thi hành ở Đông dương không.

Những đồ bị xung công được trả tiền lại. — Những thứ bị nhà binh sung công vừa rồi ở thành phố Hà-nội như ngựa, xe bò, xe đạp, đã bắt đầu được trả tiền ở Kho bạc. Ai có giấy sung công, có thể mang đến Kho bạc để lĩnh tiền.

Tăng giá dầu xăng và dầu hỏa — Bắt đầu từ 6 Octobre, chính phủ đã cho phép tăng giá dầu xăng và dầu hỏa lên như sau đây :

Dầu xăng cứ mỗi 100 lít được tăng lên 4đ.05.

Dầu tây cứ hai thùng được tăng lên 1đ.60.

Mộ 100 thợ nguội đi Pháp — Trường Kỹ nghệ Hà-nội đã mộ 100 thợ tiện và thợ nguội để gửi sang Pháp tập nghề. Thời hạn học nghề ở Pháp là 6 tháng, khi trở về phải ký giao kèo làm cho một xưởng ở Bắc kỳ. Ai xin ứng mộ cũng được miễn là phải biết nói tiếng Pháp. Đệ đơn tại trường Kỹ nghệ thực hành Hà-nội.

(*Xem tiếp trong 6*)

Tin buồn

Ông Vũ trong Phụng một văn sĩ và một nhà viết báo, đã tạ thế tại nhà riêng 73 Ngã-tư-sở (Cầu mới) hồi một giờ trưa hôm 13-10-39.

Bản báo đồng nhân có lời thành thực chia buồn cùng tang gia.

Ngày Nay

CÂU CHUYỆN hàng tuần

AN uống, tự cổ chí kim, bao giờ cũng là vấn đề quan trọng nhất trong các cuộc chiến tranh lớn hay nhỏ. Triệt được đường vận tải, hay cướp được hết lương thực của bên địch, là mình chắc sẽ đắc thắng.

Ngày xưa tuy người ta chưa dùng những chữ kinh tế chiến tranh, phong tỏa, nhưng người ta vẫn hiểu rằng không no nê không thể thắng được. Vì thế mấy lần ra Tà cốc chống nhau với quân Tác, việc mà Gia-cát-Lượng nghĩ đến trước nhất là việc binh lương. Và những chiến lược to tát của ông quân sư ấy chẳng qua khỏi ba điều : đem quân đi cướp lúa của bên địch ; đón đường hiểm cướp lương thực của bên địch ; dử cho bên địch đóng quân trên một nơi cao nguyên rồi vây riết bốn phía để triệt đường vận tải lương thực.

Ở nước ta về thời Trần khi quân Nguyên sang xâm lược, hẳn ai cũng nhớ trận Bạch-Đằng hống hách của đức Trần-Hưng-Đạo. Nhưng ta không nên quên rằng người đã dự một phần lớn vào cuộc thắng trận ấy là người đón đường thủy phá tan đoàn thuyền lương của quân Mông cổ gần vùng Quảng-Yên.

Ngày nay, người ta càng phải nghĩ đến ăn nhiều hơn vì binh lính nhiều gấp nghìn, vạn lần. Cổ nhiên người ta nghĩ đến cái ăn của người ra trận hơn, cái ăn của người ngồi nhà. Vì thế mà sinh ra chuyện « phải phế » mua thức ăn ở bên Đức. Chính phủ nhất định cho anh dùng một ngày bao nhiêu bánh, bao nhiêu bơ, bao nhiêu thịt, thì anh chỉ được dùng có ngần ấy. Dùng quá số, anh sẽ bị tội.

Ấy là mới bắt đầu đánh nhau mà người ta đã nghĩ xa xôi như thế đó. Chứ nếu chiến tranh kéo dài độ vài ba năm thì, chả cứ người ngồi nhà mà cả người ở trận tiền cũng phải luôn luôn thắt chặt thêm một nấc thắt lưng. Trong truyện « Ở phía Tây không có gì lạ » tác giả người Đức đã tả sự thiếu ăn của binh lính Đức hồi cuối trận 1914-1918 bằng những lời thành thực : Có nhiều lần đói quá quân Đức liều tiến công để cướp một chiến hào của quân Anh, vì họ biết trong đó có nhiều thịt nhiều bơ, nhiều bánh và nhất là nhiều hộp « Corned beef » lắm. Lính đã khổ thế, còn nói gì tù binh ? Đoạn tả đám tù Nga, ở trong tiểu thuyết ấy, ai đọc đến mà không động lòng thương ? Bọn Nga đem đổi giầy mới lấy một cái bánh mì. Và họ lấy cắp những bát nước rửa thừa thãi trong trại lính Đức về nấu xúp ăn v. v.

Vì cả hai bên đều chú trọng đến vấn đề ăn nên nếu bên này giàu lương thực và làm chủ được đường tải lương thực, chỉ muốn vừa vây riết bên địch vừa kéo dài chiến tranh cho bên địch đói là thắng trận ; còn bên thiếu lương thực thì chỉ muốn đánh mau đánh gấp để mong thắng trận trước khi cạn lương.

Hai tâm lý và chiến lược của đồng minh và của Đức, ngày nay cũng như hồi 1914-1918 đã khác nhau ở chỗ đó.

Và ngày nay sở dĩ Đức mua quá đất sự trung lập (?) của Nga cũng là lo tới đường vận tải lương thực mặt đông vì đã bị vây chặt ở mặt tây. Hitler đã đánh gấp lấy Ba-lan để được giáp giới với Nga và tải lúa mì ở Ukraine sang.

Lại điều này : Nay thì hầu như Ý đã lảng xa Đức. Nhưng buổi đầu Đức cũng hy vọng vào sự trung lập của Ý lắm. Là vì nếu Ý đứng hẳn vào cánh với Đức thì Anh Pháp sẽ đánh Ý ngay và hơn nữa đã vây Ý như vây Đức. Như thế không những Đức thiếu thốn lương thực mà lại còn phải chuyển lương thực ít ỏi của mình sang giúp Ý là khác. Đằng này Ý đứng trung lập thì có thể vận tải lương thực sang bán cho Đức.

Một sự nguy hiểm có thể xảy ra cho Đức được lắm. Là nếu Nga mất mùa thì Đức sẽ trông vào đâu ? Lúc đó hai trăm triệu dân Nga liệu có còn thừa lúa mì và thịt để tải sang bán cho Đức không ? Lại nữa : nếu Nga bỏ Đức ?

Đức sẽ quay xuống bán đảo Balkans chăng ? Vì Hongrie, Yougoslavie và Roumanie đều là những nước nông sản giàu.

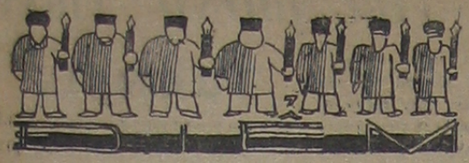
Vì thế mà việc ngoại giao của đôi bên đồng minh và Đức ngày nay chúng ta đương chú trọng đến vấn đề Balkans. Bên nào được các nước Balkans và nhất là nước Thổ nhĩ Kỳ đương xung bá ở đó, là đã chiếm được một điểm quan trọng trong cuộc chiến tranh này.

Bên nào no bên ấy được.

Hay : No được, đói thua.

Đó là những câu tục ngữ chiến tranh ở thời nào cũng vẫn dùng.

Khái Hưng

BÁO

Một sự lầm lẫn

BÁO *Đời Nay*, như các bạn đã biết, vừa bị chính phủ cấm xuất bản, cùng một lúc với nhiều tờ tuần báo khác nữa, ngoài này và trong Saigon.

Nhiều bạn đọc đã tưởng lầm là chính báo *Ngày Nay* bị cấm. *Đời Nay* và *Ngày Nay*, hai cái tên hơi giống nhau. Lại nữa *Ngày Nay* có nhà xuất bản *Đời Nay*. Lần này thì hai cái tên giống nhau thực. Sự lầm này có thể tránh được, nếu bạn đồng nghiệp quá cố, trước, kia, đừng chọn cái tên *Đời Nay*, là tên của nhà xuất bản *Đời Nay*, có từ 1933, trước khi báo *Đời Nay* ra đời mấy năm.

Nay báo *Đời Nay* đã chết rồi. hãng để cho bạn đồng nghiệp xấu số ngủ yên. Chúng tôi muốn gọi, sự chú ý của mọi người đến sự trùng tên ấy. Cách đây không lâu, đã có một hiệu thuốc đặt tên là « *hiệu thuốc Ngày Nay* », khiến nhiều bạn đọc tưởng chúng tôi bỗng dưng đi bán thuốc cảm và đầu sơn đầu. Còn cái tên *Đời Nay* một hiệu khác — không nhớ là hiệu gì — đã lấy làm tên hiệu mình một lần rồi.

●

Báo *Avenir du Tonkin*, trong một số vừa rồi, cũng đã tưởng *Ngày Nay* bị cấm.

Sau đó, báo *Salut public* cải chính cái « nhầm » của báo *Avenir du Tonkin*, và cải chính rằng *Ngày Nay* chưa bị cấm, « ít ra hiện bây giờ cũng chưa bị cấm ».

Sự chú ý tha thiết quá.

●

Một sự vắng vẻ

Từ ngày có chiến tranh, các tầu buôn và tầu chiến bị đánh đắm rất nhiều. Các tờ báo cũng thế : một ảnh hưởng không ai ngờ và không ai đoán trước.

Làng báo giờ thành vắng vẻ và tiêu điều quá. Ngoài Bắc, tuần báo giờ chỉ còn *Ngày Nay*, *Con Ong* và *Tiểu thuyết thứ bảy*. (Nhưng tờ sau không bàn đến thời sự). Trong Nam, quang cảnh cũng không vui vẻ gì hơn.

Có ai tưởng rằng một lời nói của Hitler lại có ảnh hưởng liên lạc đến số phận những tờ báo ở cái chốn viễn đông xa xôi này ?

●

Một mối lo ngại

Nhưng điều đáng lo ngại cho các báo nhất là vấn đề giấy. Các báo ở đây vẫn dùng giấy ngoại quốc, phần nhiều xuất cảng ở Norvège và Finlande, hai nước sản xuất nhiều giấy nhất hoàn cầu.

Người ta biết nếu giấy có thể làm báo hay sách được, thì cũng có thể làm thuốc súng được. Hai cái hình hồ đó đều mạnh cả. Trong cái này, giấy reo rắc hòa bình, trong cái kia, giấy đem đến sự tàn phá. Nếu là nhà triết lý, thì có thể viết một bài đại luận về sự đó.

Nhưng các nhà báo chỉ phàn nàn thôi. Mỗi khi được tin một chiếc tầu chở bột giấy bị tầu ngầm Đức đánh đắm ở bể Baltique, là họ lại buồn thêm một tý. Và họ nhận thấy rằng trong nước ta, đáng lẽ phải có một kỹ nghệ giấy đủ cung phụng cho sự cần dùng của các báo chí. (Những nguyên liệu chúng ta không thiếu)

Nhưng hiện tình là thế. Và phiền nhất là chúng ta không có cái an ủi được dùng lụa — phải, lụa — để thay giấy in báo như ở bên Nhật-bản. Dùng thì cũng được, nhưng chỉ phải cái đắt thôi.

Ta tưởng tượng xuất bản tờ báo bằng lĩnh bưởi — như thế phải in bằng chữ trắng — hay bằng dũi chẳng hạn. Chúng ta sẽ thấy những quảng cáo như thế này :

Hữu dụng tuần báo, 4 tấm 28 vuông lĩnh Bưởi hạng tốt, khổ 0m40.

Trào phúng, xã hội, và quần áo.

Bìa nhiều hai màu : cá vàng và hoa lý.

Mỗi tháng có biếu không phụ bản : kim, chỉ và giải rút.

Xem báo xong, các ngài còn dùng may quần cho chán được. Rất tốt. rất bền, cam đoan giặt không phai màu.

Nếu thú thực rằng đó là một sự lạ và đáng ngạc nhiên.

Thiện-sĩ

Blouson - Pull'over - Chandail...

Hãng dệt Phúc-Lai đã có catalogue 1939-1940 các hàng mùa lạnh. Áo len, áo sợi, đủ các kiểu, các lối, các màu.

Các nhà buôn nên viết thơ ngay về lấy mẫu.

PHUC - LAI

87-89, ROUTE DE HUẾ

HANOI

HẠT sạn

Con nghề !

Báo Z. số 7 trong truyện « Đời nghèo »

Nếu chẳng may hôm nào trời mưa to động biển, nghề làm muối và nghề chài lưới đành chịu bó tay ngồi nhà tuyệt vọng thở dài.

Nghề làm muối và nghề chài lưới làm gì có tay ? Họa chăng chúng nó chỉ có chân, vì người ta thường nói : « con nghề ! » Rõ truyện con nghề !

◆

Thoác lác

Cũng trong truyện ấy :

Con thuyền theo đợt sóng nhô vọt mũi lên rồi lại hạ thấp xuống, lúc xuống thấp tưởng chừng hạ xuống thung lũng. Quảng sợ nước biển và liền thật là nguy.

Thế thì nguy thật đấy. Nhất khi nước biển đem vá lại — Vá gì ? Chúng vá thung lũng ?

◆

Một cái biển lạ

Lớp sóng này tiếp đến lớp sóng khác só đầy đánh tan bọn chài lưới và thuyền lắng tít ra xa.

Thường thường thì sóng đánh thuyền đắm và người chết đuối rạt vào bờ. Đây thuyền đắm gần bờ mà sóng lại đánh tan bọn chài lưới và thuyền lắng tít ra xa.

◆

Đừng nhận

Bạn dân số 72 trong bài « hợp tác » :

...Mà mỗi cái dốt lại cho ta ít nhất một, hai điều hại.

Nó cho thì cứ đứng lấy, có phải không có điều hại nào cả không ?

◆

Người khách lạ

Đ B. số 30 trong mục « chuyện riêng » :

Thưa cô, với khách bàng quang...

Thưa cô, khách bàng quang có những đặc sắc gì, và có mãi gì không ạ ?

Nếu tác giả câu văn là người trong Nam thì đã đi một lẽ tuy vẫn không thể tha thứ được. Nhưng đây, tác giả thực là một người Bắc.

◆

Dắt ai ?

T.B. số 6.749 trong bài « hát vi » :

Một hôm, tôi và anh hai cùng giắt đi chơi, một buổi chiều hôm trên con đường Vũ.

Một hôm hai người cùng giắt một buổi chiều hôm đi chơi trên con đường Vũ ? Kể làm được thế thì cũng hơi khỏ.

Muốn ăn các món cơm tây cho đúng vị, phải đến

Café Restaurant

JOSEPH

PHỐ BICHOT, HANOI

MỘT HÀNG CƠM ĐÃ NỔI TIẾNG

— Cậu ạ, báo đăng rằng có một đứa con giết bố bị năm năm tù, nhưng được hưởng án treo.

— Nếu nó giết bố một lần nữa thì nó bị mười năm tù, mợ à.

Bao giờ hái

T. B. số 6 752 trong bài « cuộc thi bơi quân quân Bắc kỳ » :

Cuộc thi 50m cadets đã gieo một phong trào bơi lội vào công chúng.

Gieo vào công chúng một phong trào bơi lội thì ở công chúng sẽ mọc lên cái gì ?

◆

Tuyệt tuyệt

Cũng trong bài ấy :

Tuy vậy Riệp đã biểu diễn lối bơi brasse tuyệt đối.

Lối bơi brasse mới ấy ai vừa nghĩ ra thế ? Và bao giờ người ta sẽ biểu diễn lối bơi brasse tương đối ?

HÀN ĐẠI SẠN

HỘP THƯ

Ô XYZ — Cũng như lệ mọi năm Phải gửi bản thảo, cố nhiên — và để tên cùng chỗ ở của tác giả.

Ô. Lữ Khái, *Hanoi* — Thơ nhại chỉ là một lối văn đề vui chơi, không gọi là một tác phẩm văn chương. Không nhận.

Cô Đ. T. V. — Hạn nhận bản thảo dự thi đến 31 Décembre 1939.

Ô. Bùi Nhật Ích *Sơn La* — Đã gửi tiền nhuận bút. (Thư trước không nhận được).

C Ô. — Nguyễn đức Minh, *Ninh Bình* — Nguyễn Hương, *Quy Nhơn* — Hồ Chu, *Saigon* — Nguyễn khắc Bảo *Phủ lý* — Trần trọng Cung, *Tuyên quang* — Đã tính tiền nhuận bút.

« Fraternité de guerre Franco-Indochinoise »

(pour les Combattants Français et Annamites et leurs familles)

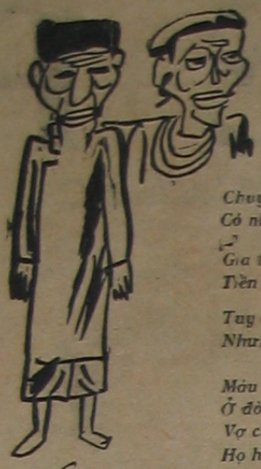
Madame Catroux a reçu cette semaine :

— de Madame Guillou . .	3p.29
— de Monsieur Perroud	100p.00
— de Monsieur Domart . .	565p.00
— de la Société des Distilleries Tonkinoises .	300p.00
— de Monsieur Henry, Trésorier Général de l'Indochine	50p.00
— Anonyme	2.000p.00
— de Monsieur Gourquechon	25p.00
— de Madame Nguyen-De	100p.00
— Vente de Laine . . .	30p.75
— Anonyme	500p.00
— de Monsieur le Résident Supérieur Honoraire Tissot	35p.00
	3 709p.04
— Relevé de la 1ère liste (déjà parue)	6.555p.00
	10.264p.04
— Dons reçus par Madame Rivoal à la Résidence Supérieure (liste déjà parue)	540p.00
Total des dons . . .	10.804p.04

CHUYỆN CỔ TÍCH

NGƯỜI HÓA KHỈ

TÚ-MỠ KỂ BẰNG THƠ

Chuyện ngày xưa, ở một làng,
Có nhà trưởng giả vừa sang vừa giàu.
Gia tài chìn đụn, muôn trâu,
Tiền rương, thóc vựa, ruộng sâu, ao liền.
Tuy rằng giàu của giàu tiền,
Nhưng hiềm một nỗi đức hiền tinh không.
Máu tham tràn ngập cả lòng.
Ở đời chỉ thấy hơi đồng là mê.
Vợ chồng cay nghiệt, khắt khe.
Họ hàng cũng rẫy, bạn bè cũng lơ.
Người nghèo khó, kẻ sa cơ,
Đừng mong tới cửa, hòng sơ mắt gì.

Bon thần-giữ-của chi li,
Chẳng hề làm phúc bù trì cho ai.
Cũng là một sự ngược đời,
Trong gia đình ấy có người con nuôi.
Một cô gái tuổi đôi mươi,
Người tuy xấu xí tính thời rất ngoan.
Trời phú cho tấm lòng vàng,
Chan hòa nhân đức sẵn sàng tình thương.

Người đói khó kẻ nhỡ đường,
Đồng tiền bát gạo có thường cứu mang.
Nhiều khi bị mắng phũ phàng,
Lòng nhân đức vẫn kiên gan chẳng chừa.

Ngày kia, một buổi chiều tà,
Cổng ngoài thấy một cụ già vẫn vơ,
Đầu râu tóc bạc phơ phơ,
Nón mê áo rách sác sơ tơi bời,
Đến xin làm phúc, kêu nài,
Lưng cơm bát nước cứu người sa cơ.
Chẳng thương kẻ khó già nua,
Vợ chồng trưởng giả đuổi sua rất tàn,
Mối thương động tấm lòng vàng,
Thương người tuổi tác nhỡ nhàng sót sa,
Cô gái-nuôi giấu mẹ cha,
Lén cho kín đáo cụ già lưng cơm.
Cụ rằng « Ta rất cảm ơn,
Ta đây chẳng phải người thường trần ai.
Ta là Phật Tổ Như-Lai,
Trời sai xuống thử lòng người trần gian.
Ai hiền ta sẽ ban ơn,
Cho người tích đức tu nhơn nức lòng.

Lòng con ta muốn đền công,
Vậy con hãy nói con mong ước gì?»

Cái đầu ta đức Từ bi,
Cô Nuôi xin Phật chuẩn y hai điều:
Một xin nhan sắc yêu kiều,
Hai xin tiền của được tiêu rồi rào.
Phật bèn dẫn đến bờ ao,
Lấy cây tầm-xích khuấy vào nước xanh.
Thần thông phép thuật tối linh,
Nước thành trong vắt như hình pha lê.

Phật rằng : « Con rửa mặt đi,
Sắc con sẽ đẹp khác gì tiên nga. »
Nói xong cơn gió thoảng qua,
Vụt đưa đức Phật về tòa Thiên cung.

Cô gái nuôi rửa mặt xong,
Điềm nhiên trở gót ung dung về nhà.

Phải chăng mắt quáng đèn lòa?
Thấy cô ai nấy rất là ngạc nhiên,
Người đâu như lạ như quen,
Mặt hoa da phấn tựa tiên giáng trần?

Soi gương cô cũng phân vân,
Thấy mình tự hỏi tần ngần « Bóng ai ?»

Hỏi cô, cô nói thực lời,
Việc mình làm phúc, việc trời đền công.

Vợ chồng trưởng giả nức lòng,
Quyết mai săn sóc đón ông lão già.
Tình tình mới sáng ngày ra,
Đã ngong ngóng cổng dò la đợi chờ.

Người trần mắt thịt chẳng ngờ
Phật Như Lai lắm mưu cơ thử lòng.

Lần này biến khác hình dung,
Hóa ra người mẹ tay bồng con thơ,
Gặp cơn hoạn nạn, bơ vơ,
Đến xin làm giúp ăn nhờ nương thân.

Lần sau hóa một công nhân,
Đi xa, đau yếu, làm ăn nhỡ nhàng,
Phải lần về chốn quê hương,
Lại xin chút ít độ đường cứu cơ.
Nhà trưởng giả quả không ngờ,
Thấy hai kẻ khó đuổi như đuổi tà.
Nhất tâm chỉ đợi cụ già,
Đón mời khoản đãi để mà lấy công.

Ngóng trông nóng ruột sốt lòng,
Biết đâu Lạc-quốc mà mong đi mời?

Tới khi sầm sầm tối trời,
Bấy giờ mới thấy Phật ngài giáng lâm.

Nhà trưởng giả luống mừng thầm,
Vội vàng ra cửa thành tâm đón vào.

Rước lên chiếu sạch giường cao.
Kính dâng trầu nước, mời chào rượu cơm.

Nhìn mâm mỹ vị cao lương,
Ta từ Phật chỉ cảm ơn cười xòa.
Hỏi rằng : « Người hậu đãi ta,
Thâm tâm hẳn có ý là làm sao? »
Được lời như cởi tấm bào.
Vợ chồng trưởng giả trước sau thưa rằng :

« Chồng xin phú quý càng tăng.
Vợ cầu nhan sắc cho bằng cái Nuôi. »

Gật đầu Phật chỉ mỉm cười,
Dạy rằng : « Giàu, đẹp ai người chẳng ham.

Nhưng mà cay nghiệt, tham lam,
Ở đời đẹp để, giàu sang làm gì?
Nào ai muốn đẹp thời đi
Ra ao tắm mát tức thì đẹp ngay. »
Phật bèn đi trước, ra tay,
Gậy thần khuấy nước như ngày hôm qua.

Nước trong bỗng hóa đục lờ,
Vợ chồng trưởng giả theo ra tắm liền.
Tưởng rằng hóa đẹp như tiên,
Ngờ đâu bỗng nổi ngứa điên, gãi hoài.
Khắp mình lòng lá mọc dài,
Thành tiên chẳng thấy hóa loài đông-sơn.

Bỏ nhà, bỏ cửa chạy bon,
Kéo nhau lên núi, lên non. Xong đời!

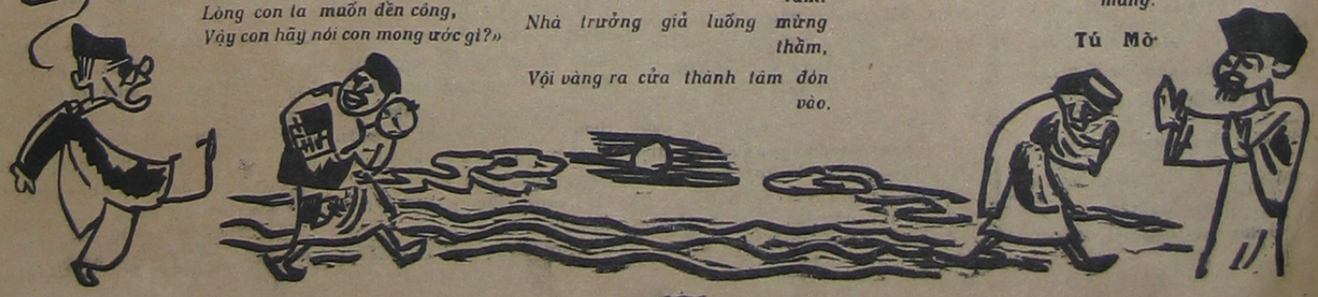
Và bao của cải gia tài,
Của trời, trời chuyển sang người con nuôi.

Lòng tiếc của thửa nào nguôi,
Những đêm thanh vắng, cặp đôi khỉ già,
Thường hay lảng vảng thăm nhà,
Oán trời, gầm rít kêu la não nùng.
Như than như khóc, rợn rùng.
Ít lâu vang động một vùng sơn-thôn.

◆

Đó là câu truyện ngụ ngôn,
Nghìn xưa sự tích của con bú dù.
Huyền hồ thì có huyền hồ,
Cổ nhân ngụ ý bảo cho mọi người
Rằng : trong muôn sự có Trời,
Không trời ai dễ ở đời với ai.
Chữ rằng : « Hậu giả hậu lai,
Ác giả ác báo, luật Trời chí minh.
Ở hiền âu sẽ gặp lành,
Ác hành ác nghiệt, tội dành vai mang.

Tú Mỡ

Hạnh-phúc rung-rinh...

— Tôi chán mợ ấy làm. Trong chỗ vợ chồng dường như có điều bất mãn lạnh lùng. Than ôi tình duyên!

— Cậu ấy đáng ghét lắm. Tuổi chưa bao nhiêu mà cóm-róm như cụ bảy mươi. Than ôi, thú xuân đâu nữa!

— Thuốc VẠN-BẢO là cứu-tinh của tình yêu. Khi trước nếu ba ta đã biết dùng nó, thì đâu phải riêng hận, riêng sầu...

Thuốc VẠN-BẢO mạnh xấp 10 lần thuốc bổ-thận cựu-truyền. Có thứ cho đàn ông, có thứ cho đàn bà. Khi mua nên nói rõ.

1 hộp dùng 10 ngày 4p.00
1 hiệp là 4 hộp 15p.00

Tổng phát hành phía Bắc :

VẠN-HÓA

8, Rue des Cantonnais — Hanoi

Tổng phát hành phía Nam :

VÕ-ĐÌNH-DẦN

323, Rue des Marins — Cholon

ĐẠI-LÝ : Mai-Linh 60-62 Cầu Đất Haiphong, Nguyễn-văn-Đức 11 Rue des Caissesnoi Hanoi

ĐẸP

TIỂU THUYẾT của KHÁI HƯNG

(Tiếp theo)

TUY thức khuya, sáng hôm sau Nam vẫn dậy sớm lắm. Dậy sớm là một thói quen của chàng. Vì thế nhiều đêm, như đêm vừa qua, chàng chỉ chợp mắt trong khoảng một, hai giờ. Nhưng một hai giờ nghỉ ngơi ấy đã đủ tiêu tán hết mọi nỗi băn khoăn, chẳng chóc mà bây giờ Nam chỉ thoáng nhớ qua như người ta nhớ lại một giấc mộng. Sau khi tập thể thao và tắm nước lạnh, Nam càng thấy tâm trí bình thản hơn : và một cảm giác khoan khoái, sung sướng chạy dưới làn da mát, trong khi chàng ngồi ăn ngon lành một bữa ăn sáng đầy đủ.

Trước kia, những lúc tâm thần thư thái như thế bao giờ Nam cũng nghĩ đến vẽ, dù chỉ nghĩ đến mà chẳng làm gì. Mà khi chàng đã cầm cái bảng màu trong tay, thì những việc khác quan trọng đến đâu chàng cũng vứt mặc đó.

Nay tính nết Nam đã hơi biến đổi : hội họa không còn chiếm lấy cả tâm hồn chàng nữa. Nó đã cùng tình yêu chia sẻ đời sống của chàng. Không phải trước kia chàng không yêu. Cũng không phải ngày nay chàng kém ham mê nghệ thuật. Nhưng từ khi yêu Lan, chàng mới cảm thấy những phút rung động ngây ngất, những nỗi mong nhớ bâng khuâng. Đã có lần, đương vẽ giở một bức tranh, Nam nhìn đồng hồ tay và chợt nghĩ đến Lan, vì lúc đó sắp đến giờ có chuyến xe lửa đi Haiphong. Thế là chàng xếp đá vẽ vào một xó, dặn qua người nhà và bọn thợ mấy câu, rồi xách va li ra thẳng ga. Chỉ tối hôm ấy chàng đã đi chuyến xe cuối cùng trở về Hà-nội.

Có lẽ đó không phải là cử chỉ của một người yêu. Đó chỉ là một cử chỉ của Nam : lúc nào nghĩ đến điều gì là ngay lúc ấy làm cho bằng được.

Cũng như chiều hôm trước khi ra ga tiễn Lan trở về, một người bạn trỏ một thiếu nữ đi qua bảo chàng : « Con Kế kìa kìa ! Nó chóng lớn và đẹp quá nhỉ ! », chàng ngây người đứng ngắm, quên bẵng ngay Lan mà chàng đương nhớ. Rồi hăm hở chàng lại chơi nhà bạn. Nhưng Kế và Trinh con gái chàng cùng đi vắng.

Nay Nam lại vừa chợt nghĩ đến Trinh, người con gái mà chàng quen biết từ thời mới hai, ba tuổi và mọi ngày chàng thường gặp nhưng không lưu ý tới. Mãi hôm qua chàng mới nhận thấy rằng đó là một thiếu nữ xinh đẹp. Vì thế chàng lại hấp tấp đến chơi bạn.

X.

Nam đến nơi gặp Kế đương ngồi ở cái phản thấp kê sau hai dãy quả sơn đựng hàng. Những quả ấy đã cũ lắm, cái thì dốc lẫn sơn đỏ, lộ từng mảng nền đen, cái thì để trơ cả cốt gỗ nhem nhuốt.

Kế đứng dậy mỉm cười ngượng nghịu chào :

— Bonjour anh Nam !

Rồi ngần ngừ không biết nên tiếp khách ở ngay cái phản bán hàng hay bỏ hàng mời khách vào trong nhà, Kế bèn lên nói :

— Tôi sai cháu đi đằng kia một lát, thành thử phải coi hàng hộ nó.

Sự thực thì Kế nhàn rỗi quá, thường ngồi coi hàng cho con, dù con đi vắng hay có nhà. Nam chữa thẹn cho bạn, đáp :

— Coi hàng hộ các chị ấy cũng đỡ buồn. Thôi, anh cứ để tôi ngồi chơi ngay đây cũng được.

Kế giọng rụt rè :

— Ấy ! ... mời anh vào... trong này.

Nhưng giữa lúc ấy một người đàn bà nhà quê, đứng lại hỏi :

— Ở đây, ông có bán miến không?

Kế đáp, mắt liếc nhìn Nam :

— Có,

— Vậy cho tôi mua một cân.

Trong khi hai người định đoạt về giá cả, Nam lẳng lặng ngắm nghía trong những quả sơn đậy lồng bàn thép lác đác thủng một vài chỗ những đống đường cát cao có ngọn trên đó mấy con ong mật thong dong bò lên bò xuống: chàng tưởng tới những người Mèo đeo lẵng thoăn thoắt leo trên sườn đồi cỏ cháy. Bên cạnh là những quả đựng nấm, mộc nhĩ, măng, bóng, vây, mực. Chàng nhận thấy các màu chen lộn hay hay. Chàng chỉ để ý tới màu : màu mực loãng của mộc nhĩ, màu nâu khác nhau của măng, và nấm, màu nâu Vandick của mực khô, mà ubạc cũ của những quả mứt hồng rắc bột.

Bỗng quên rằng bạn đương bận bán hàng, chàng cười, hỏi :

— Anh bán cả tranh ?

Kế cũng cười đáp :

— Không, cháu nó treo lên đấy.

Đó là những bức tranh sơn mà Kế đã trưng bày hai ba lần tại phòng triển lãm của hội Mỹ-thuật và công nghệ.

Chờ người đàn bà ra khỏi hàng, Nam hỏi cho có chuyện :

— Lâu nay anh có tác phẩm nào khá không ?

— Anh tính còn vẽ vời gì được nữa, những bận...

Kế chưa nói dứt câu thì người đàn bà nhà quê đã trở lại :

— Hai bào sáu đấy, ông có bán, tôi lấy hai cân.

— Không được đâu, bà mua đâu được hai bào sáu thì tôi xin biếu không.

Đó là câu ngày xưa vợ Kế và ngày nay con gái Kế luôn miệng đáp lại khách mua hàng. Nó đã sau gần hai mươi năm, khắc sâu vào trực giác của chàng, khiến mỗi khi chàng ngồi coi hàng giúp con gái và gặp người mua trả ba thì chàng lại thốt nhiên nhắc tới như đọc một câu thuộc lòng.

— Thôi, hai bào bảy, nhất định hai bào bảy. Tôi không trả hơn một trinh nào nữa.

Vừa nói người kia vừa làm bộ bước đi vội vàng. Kế gọi :

— Này hai bào tâm đấy.

Thấy người nhà quê vẫn lùi lũi đi không quay đầu lại, Kế chạy ra bè, và hầu như gào thét :

— Này, lại mà lấy !

Đó cũng là một dáng bộ và một câu nói đã cũ, do một thói quen. Mãi lúc bán xong hàng và khách hàng đi khỏi, Kế mới kịp suy nghĩ lại và lấy làm thẹn với bạn. Và chàng cười ngượng nghịu bảo Nam :

— Khổ quá ! mỗi lần cháu đi vắng..

Nam ngắt lời hỏi :

— Cô Trinh, phải không ?

— Phải, còn cháu Thục thì đi học.

Rồi đổi sang chuyện khác, Kế hỏi Nam :

— Nghe nói độ này anh phát tài lắm...

— Có gì mà phát tài... Buôn bán như anh thì mới phát tài được chứ.

— Anh nhận được nhiều « commăng » lắm cơ mà !

— Cũng khá, nhưng có lời lãi gì mấy đâu ! Chẳng qua chỉ nhận làm cho đỡ buồn, cũng như anh bán hàng đồ nấu ấy mà !

Kế bèn lên cười, hỏi lảng :

— Anh sắp có tin mừng, phải không ?

— Vâng .. nhưng cũng còn lâu.

Kế cười :

— Thôi mau lên cho chúng tôi ăn cỗ. Anh coi, tôi hơn anh... có lẽ chỉ ba, bốn tuổi thôi mà.. một đàn sáu con... Còn anh... gần nửa đời người rồi, vẫn chưa vợ. Không biết xấu hổ.

Dứt lời, Kế khoái trí, nhe lợi cười ha hả. Nam mơ màng hồi tưởng đến thời học trường Bảo hộ. Và chàng tự lự bảo bạn :

— Chóng thực nhỉ ! mới ngày nào Trinh còn khóc i ỉ cả ngày. Thế mà nay đã là một thiếu nữ.

— Cháu mười tám rồi đấy, anh ạ. Đừng tưởng cháu còn bé.

Không, Nam không hề tưởng Trinh còn bé, và mới hôm qua gặp Trinh, chàng đã không thể làm ngơ không ngắm nghía cái thân hình nở nang và cái dung nhan tươi tắn của Trinh. Kế nói luôn như kể lể :

— Con Thục mười sáu, thằng Cần mười lăm, con Thanh mười bốn, con Thiện mười ba và con Phượng mười hai. Mợ cháu sinh cháu Phượng được ba tháng thì mất.

Nam như thấy hiện ra người đàn bà xinh đẹp và đảm đang, và oai quyền ấy — Và cả một quãng thời ký vãng của chàng như vụt sống lại.

Thời ấy, khi Nam bắt đầu quen biết Kế, thì Kế đã có hai con gái đầu lòng và đương học lại năm thứ tư. Chủ nhật Nam ra phố thường đến chơi nhà Kế. Và mỗi lần chàng dừng lại trước cửa hàng, ngập ngừng bẽn lẽn hỏi : « Có phải nhà anh Kế đây không ạ ? » thì bao giờ người đàn bà xinh đẹp ngồi trên phản và hầu che lấp bẩn giữa đám quả dầy bày bầy ngổn ngang cũng trả lời : « Phải đấy ạ, nhà tôi ở trên gác, mời ông lên chơi. » Về sau, người đàn bà không để Nam kịp hỏi nữa, nói liền, khi nhác thấy ông khách trẻ tuổi đứng trước hàng : « Nhà tôi ở trên gác, mời ông lên chơi. »

Rồi trong lúc Nam lên thang gác, tiếng người đàn bà sang sảng gọi đầy tớ : « Nhỏ, có khách, đun nước mau lên ! »

Ngày nay lờ mờ nhớ lại, Nam không biết rằng chàng năng ra chơi với Kế là vì đã bị cặp mắt nhung và cái miệng hình trái đào của vợ bạn thôi miên, hay vì đã quá yếu cái tài hội họa của Kế. Có lẽ vì cả hai đằng.

Kế rất sớm có khiếu hội họa. Ngay thời còn học năm thứ nhất, chàng đã vẽ những bức thủy họa nét bút già giặn hoặc bằng mực tàu hoặc bằng các màu rẻ tiền. Và tuần lễ nào tranh của chàng cũng được trưng bày trong lớp, Chàng lấy thế làm một hãnh diện đối với anh em bạn học.

Tài hội họa của chàng mỗi ngày một tiến, nhất chàng lại được ông giáo giốc lòng dạy bảo.

Đến năm thứ tư thì chàng vẽ sơn thành thạo, và đã làm bạn với mấy họa sĩ nổi tiếng thời bấy giờ. Có lẽ cũng chỉ vì quá chuyên theo một môn hội họa nên Kế đã rớt bằng thành chung liền hai năm.

Mỗi lần thi trượt, chàng lại bị người vợ trách mọc về cái tính lười biếng và cái tội ham mê vẽ tranh. Lần hỏng thi thứ hai, nàng đã cầm dao rạch ngang một bức tranh sơn của Kế, bức họa cảnh mặt trời lặn trên biển mà Kế rất thích và vẫn treo ngay bên bàn học. Nhưng năm ấy chàng nhận được một chút an ủi : trong nhiều bức tranh chàng gửi đi « đấu xảo » Hội chợ, một bức được hưởng bằng khen.

Nam phục tài Kế lắm. Nhiều lần chàng nhìn thở đứng ngắm tay bạn nhanh nhẹn mềm mại và thuộc lòng đưa ngòi bút lông chấm màu trên giấy trắng. Chỉ thoăn thoắt một lát đã xong một bức thủy họa rất tinh vi. Kế không phải là thầy dạy vẽ của Nam, nhưng chính nhờ chàng mà Nam đã làm quen rồi ham thích hội họa. Vì thế, nay đối với chàng, Nam vẫn có cảm tình đặc biệt tuy rất không ưa những tác phẩm khéo tay và đẹp dễ của chàng.

Nam đậu thành chung rồi, vẫn thấy Kế còn tiếc rẻ theo đuổi thì cứ và vẽ tranh ở cái gác hẹp trên cửa hàng bán đồ nấu của người vợ này vì sinh nở nhiều lần nên nhan sắc đã kém tươi. Nàng kém cả về dễ dàng, ngoan ngoãn, và đối với chồng, nàng trở nên gắt gỏng, hỗn xược.

Cũng không thể trách nàng được : nàng hy vọng chồng đỗ đi làm để tháng tháng giúp vào quỹ gia đình dăm chục bạc lương. Vì đông con mà bàng bọ cũng chẳng to tát gì, sau này nàng biết xoay sao đủ tiêu.

Bằng đi ít lâu, Nam lại gặp Kế ở trường Mỹ thuật. Kế khoe với bạn rằng hai năm trước chàng thi vào đỗ đầu. Nhưng cái khéo [illegible] của Kế hình như đã già cỗi như cái thân thể già cỗi của Kế nên mỗi năm Kế thụt xuống một bậc cho đến năm tài ra Kế đậu cuối bảng.

Kế ở trường Cao-đẳng Mỹ-thuật ra với một nghệ thuật cao quý trong tay, và một gánh gia đình nặng trĩu trên vai. Ba năm trước vợ chàng đã từ trần để lại cho chàng sáu đứa con và một cái cửa hàng nhỏ. Trong tình cảnh ấy, Kế theo học cho tới khi tốt nghiệp kể cũng đã can đảm lắm rồi; còn tâm lực đâu mà tìm tòi về nghệ thuật ? Vì thế khi chàng từ giã về nhà, mẹ vợ chàng giao trả lại chàng cái cửa hàng bụi bặm, chàng lặng lẽ nhận lấy vậy.

Từ hôm ấy chàng thản nhiên ngồi trông coi cho vú già bán bóng, mực, miến, đường để chờ con gái lớn lên trông coi thay mình và để đợi nha học chính bổ mình vào một chức giáo sư ở một trường nào đó.

Còn vẽ ? Thời giờ đâu mà vẽ. Mấy bức tranh sơn họa khi hãy còn theo học năm thứ năm, thỉnh thoảng Kế lại đem trưng bày tại phòng triển lãm, nhưng mãi chẳng ai chịu mua cho, nên nay cô con gái đem treo cả lên bức tường ván ngăn cửa hàng với gian nhà trong.

Nam lơ đãng ngắm tranh, và cái đời buồn tẻ của người bạn lần lần vẽ ra trên bức tranh tưởng tượng. Đó là một đời nghệ sĩ ? Không, đó chỉ là một đời, và một đời tầm thường nữa. Có một gia đình đông đúc mà người ta phải làm việc vất vả để nuôi sống thì người ta còn mơ tưởng theo đuổi nghệ thuật sao được ?

Và Nam ầm thầm lo lắng. Bao lâu nay chàng đã tận tụy hy sinh cho nghệ thuật. Nhưng liệu sau này chàng có thể, chàng còn có quyền hy sinh mãi như thế không ? Biết đâu năm sáu năm sau khi cưới, chàng lại không có một đàn con như Kế ? Vậy lúc đó cái nghệ thuật thuần túy có khỏi đi ngược với bổn phận người chồng, người cha không ?...

(Còn nữa)

Khái Hưng

TRÔNG TỈM

BẤT CỨ TUỔI NÀO CŨNG NÊN ĂN CHUỐI

Trẻ mới sinh

KHI trẻ mới sinh được bốn tháng, người ta nghiền chuối nhiễn ra rồi cho chúng ăn từ 6 đến 8 thìa cà-phê vào giữa trưa hay hai giờ, trước khi cho bú. Dần sau có thể nấu cháo bằng chuối với sữa. Cho ăn theo cách ấy thì giữ được sức khỏe cho trẻ rất tốt, tránh được bệnh phù và nhiều chứng bệnh thường khác của trẻ. Bệnh táo của trẻ và một điều lạ là chứng đi tướt thường có thể chữa khỏi bằng cách cho trẻ hằng ngày ăn cháo chuối. Còn những chứng đầy khó tiêu và đau ruột thì chữa rất có hiệu quả bằng cách nhịn hết các thức ăn, trừ có chuối.

●

Trẻ đã lớn

Khi đương tuổi lớn, cơ thể rất cần những khoáng chất, như sắt, vật liệu chính yếu của máu, chất vôi (calcium) bổ xương và chất lân mà bộ thần kinh không thể thiếu được. Những chất ấy đủ cả trong quả chuối. Chuối còn [illegible] sinh lực cần cho sự [illegible] những bắp thịt non.

●

Sự thao

[illegible] khi gắng sức, chúng ta cần [illegible] hai và có khi gấp ba sinh lực. [illegible] đường nguyên chất là bổ ích [illegible] được cho cơ thể. Ăn vài quả chuối trước khi nhập cuộc sẽ giữ sức được giai, và nếu cần, ăn vài ba quả nữa ở dọc đường (thí chạy hay xe đạp đường trường chẳng hạn) sẽ thấy đỡ mệt ngay.

●

Người ít vận động

Những người làm việc bằng trí, phần nhiều là những viên chức, những người buôn bán trong các thành phố thường thiếu vận động và ở chật hẹp, không được thoáng khí. Họ thường mắc nhiều hay ít những bệnh đau khớp xương, xệ bụng, bộ tiêu hóa và thận làm việc kém, chứng đi tiểu ra đường không phải hiếm và cả bệnh phù sũng nữa. Để tránh hay chữa những chứng bệnh ấy, dùng chuối rất hiệu nghiệm. Riêng chứng đi tiểu ra đường và chứng xệ bụng, món chuối hằng ngày là một vị thuốc rất hay.

●

Người ốm dậy

Vì có lợi cho dạ dày, ruột, gan và thận, nên chuối là một món ăn rất tốt để lấy lại sức khỏe cho người ốm. Chất sắt bổ máu khiến người yếu chóng mạnh, còn chất lân, bổ óc, lấy lại tinh thần cho người ốm rất mau.

●

Người già cả

Người có tuổi, cơ thể mệt mỏi nên thức ăn cần phải lựa chọn rất cẩn thận. Đáng tiếc là nhiều người không được thọ chỉ vì không biết rút bớt thức ăn hằng ngày đi. Người già, hãn như gần hết, đều ăn nhiều quá. Nhưng có một điều đáng giận là họ dùng những thức ăn khó tiêu khiến cơ thể phải làm việc nặng nhọc quá nên chóng hư hại đi. Trái lại chuối chín rất dễ tiêu: trên 90 phần 100 quả chuối bổ ích cho thân ta. Bã rất ít và không sợ có chất độc.

●

Mùa hạ cũng nên ăn chuối; chuối chín là một quả ăn rất mát, có già một nửa nước rất tinh khiết. Ta có thể ép ruột chuối để lọc lấy nước. Nước chuối ấy hòa vào nước lọc thành thứ nước giải khát rất ngon và bổ. Người ta cũng có thể lấy hương nhiều thứ đồ uống bằng cách cắt mấy khoanh chuối mỏng cho vào. Sau hết, người ta còn có thể dùng chuối làm nhiều thứ mứt, bánh và món ăn rất có hương vị.

(Je sais tout)—M.

1)— Bố tao có một tấm lông vàng ai cũng bảo thế.

2)— Còn bố tao có một bộ răng vàng, ai cũng thấy thế.

Kênh Panama

CÁCH ĐÂY 25 NĂM

CÁCH đây 25 năm, có một việc có thể làm náo động khắp hoàn cầu, nhưng Âu-châu đương bị lôi cuốn vào chiến tranh nên không chú ý tới: việc khánh thành kênh Panama.

Đó là một việc công tác quan trọng nhất hoàn cầu, không còn phải bàn cãi gì nữa. Phí tổn về việc đào kênh ấy hết 541 000.000 dollars; chiều dài của kênh là 50 hải lý (độ 90 cây số).

Từ ngày 15 Aout 1914 đáng ghi nhớ ấy, có trên 100 000 chiếc tàu của khắp các nước và lớn nhỏ đủ thứ đi qua kênh ấy. Hai chiếc tàu lớn nhất đã qua kênh ấy là tàu của Anh.

Chiếc Empress of Britain trả thuế qua kênh 18 985 dollars, và mấy tháng sau, chiếc tuần dương hạm Hood nộp 22 400 dollars.

Dù thuế cao đến như thế, kênh ấy vẫn có thể tiết kiệm cho các tàu bè được rất nhiều, không những chỉ thời giờ mà còn tiền nữa.

Nhất là khi giá than và dầu mazout cứ mỗi ngày một tăng mãi lên.

Ngày nay đi vòng qua mỏm Horn, chỉ còn những thuyền buồm lớn.

Năm tốt đẹp hơn hết của kênh Panama là năm 1929: cộng có 6.289 chiếc tàu lớn nhỏ đủ hạng đi qua. Những nhà chuyên môn Mỹ, vốn ưa nhìn xa, quả quyết rằng từ năm 1960 trở đi, mỗi năm sẽ có it ra 6 000 chiếc tàu qua kênh.

Nhưng kênh Panama có một địa vị quan trọng về việc dạng binh it ra cũng ngang với địa vị kinh tế của nó: nếu xảy ra chiến tranh, cả hai hạm đội Mỹ, hạm đội ở Thái-bình-dương và hạm đội ở Đại-tây-dương, tụ tập lại rất chóng.

Người ta không có thể quên được rằng nếu kênh ấy là công trình của người Mỹ thì việc dự định đào kênh là sáng kiến của một người Pháp: Ferdinand de Lessep.

(Vu)—M.

CÁI TÍNH BÍ HIỂM

MỖI khi một người kỹ sư trẻ tuổi đến xin một chỗ ở xưởng ông tới ông André Citroën hay hỏi một vài câu hỏi khó khăn.

Một hôm ông ra cái tính sau đây cho một người đến xin việc.

— Thí dụ người ta buộc cái soong vào đuôi một con chó săn mà sức chạy nhanh không có giới hạn.

« Con chó hoảng sợ vì tiếng rầm rĩ của cái soong nên chạy chốn.

« Để thoát khỏi những tiếng loảng xoảng của cái soong, nó chạy nhanh dần mãi lên.

« Vậy con chó phải chạy nhanh đến mực nào để không nghe thấy tiếng soong nữa?

Lẽ tất nhiên là người xin việc ngập ngừng lúng túng.

Tức thì ông Citroën mỉm cười, giảng nghĩa:

— Câu đố tưởng khó khăn rắc rối lắm, nhưng chính ra rất giản dị.

« Khi con chó chạy nhanh tới trên 340 thước một giây, là sức đi nhanh của tiếng nói, thì nó không nghe thấy tiếng soong nữa.

(Al. Vermot)

NGÀY NAY NÓI CH

Nguyễn thanh Bình, Dalat. — Nếu lý số đã cho là biết rõ rằng một đôi trai gái kia lấy nhau thì rồi sẽ xảy đến cho nhau lắm điều nguy hiểm như: chia rẽ, tuyệt tự, có quả, tật nguyền, ốm đau. Vậy ta có nên tin theo lý số mà đừng lấy nhau không? Mặc dầu đôi trai gái kia đã nặng lòng yêu, nhớ, quyết cùng nhau chung sống đến bạc đầu.

— Yêu nhau mà hãy còn ngại về lý số thì hẳn là chưa yêu nhau. Nếu đã yêu nhau thành thực, người ta không nhĩ gì đến số cả. Với lại tưởng số chỉ có ảnh hưởng đối với người tin; đừng tin nữa, ấy là xong chuyện.

Nguyễn Giác, Huế. — Những học trò học ở trường Canh nông Tuyên-quang khi đỗ ra làm những gì.

— Những học trò ở đấy ra giúp việc các kỹ sư và các nông lâm cán sự ở trong các đồng điền thí nghiệm của nhà nước.

Giác, Trà, Thanh, Huế. — Làm thế nào để luôn luôn thấy đời vui đẹp đáng sống.

— Trước hết, tất nhiên, trong người khỏe mạnh, không ốm đau gì. Sau là có cảm tưởng rằng mình là một người hữu ích, cho mình và cho mọi người. Sung sướng nhất là được làm một cái nghề mình thích, mà đủ ăn để tiêu.

V. T. B, Đông Hơi. — Một người bạn gái rất thân với tôi yêu một người mà tôi biết là xấu, rất xấu, chắc chắn sẽ lường gạt bạn tôi. Tôi có nên báo cho bạn tôi biết có can ngăn bạn tôi không. Bạn tôi có nghe tôi không.

— Đó là một việc rất khó khăn, và cần phải có ý tứ. Tất nhiên là nếu ông biết rõ ý định lường gạt của người kia, ông phải báo bạn gái để phòng. Đó là bổn phận của ông đối với bạn. Còn nghe hay không ông không thể ép người bạn ấy được, đó là tùy sự xét đoán của người ta.

V, T. B, Đông Hơi. — Trong các văn sĩ, thi sĩ Pháp, học sinh các lớp cụ thể nên đọc những ông nào hơn (auteurs classiques). Trong các nhà văn cận đại (auteurs contemporains), nên đọc những ông nào.

— Nếu có thể, tôi có nhiều là nên đọc hết các tác giả cổ điển, và càng nhiều càng hay các tác giả cận đại. Nếu không, tôi tưởng cứ theo chương trình của nhà trường là hơn cả. Mỗi người đọc có một sở thích riêng, không thể chung cho mọi người được. (Xem bài «Nghệ thuật đọc sách» kỳ này.)

Nguyễn thiên Thọ, Sơn-tây. — I.) Tôi là một người ham xem báo, ham đọc nhất thuyết. Chỉ tôi muốn viết báo, viết truyện. Nhưng còn phải tập, vậy thì phải thực hành theo cách nào cho giản tiện và nhất

là tôi lại ngh

— 1) Nếu thuyết thì ô nhất. Ông [illegible] lấy sách, th xuất bản ha hay đăng. N ông cũng Nhưng cũng được ai đ của nghề v những cái h 2.) Ở giữa xung quanh bác những cho họ hiểu lẽ, sự ăn cũ với họ là n cách nào.

— Giản có phải là giữ lễ phé người trê một thái là hơn. định không làm việc

Đính - bố thường bảo con chuồn mình có đ

— Các là lời các ngày thơ chuồn cho không biế mà chim n bơi, và m phải tập 2.) *Hai n bắt buộc n Vậy khi h gái có ý tứ chào hỏi k*

— Ngư phép lịch chào hỏi, đối với không n người.

John B chồng mớ chồng đã chồng kh có nên vi không? được xét người chị nếu hai

Đừng để nước đèn t

Nhiều vị làm việc quá độ nên thấy tinh thần mình càng ngày càng hao kém. Vậy hãy lo trị trước đừng để lâu ngày sinh chứng bệnh lao thì nguy lắm. Vậy xin dùng:

Thuốc SÂM NHUNG BỔ THẬN

Thuố
không
Phục

...GAY ...AY NÓI CHUYỆN

Dalat. — Nếu lý-tế một đôi trai gái kia ... đến cho nhau lắm ... chia rẽ, tuyệt tự, ... đau. Vậy ta có nên ... lấy nhau không? ... đã nặng lòng yêu, ... chung sống đến bạc ...

...ấy còn ngại về lý ... yêu nhau. Nếu đã ..., người ta không ... lại tướng số chỉ ... người tin ; đừng ... tuyệt.

Những bọc trứ học Tuyên-quang khi đỗ ...

...ấy ra giúp việc ... làm cán sự ở trong ...iệm của nhà nước.

... — Làm thế nào ...ui đẹp đáng sống.

...hiêu, trong người ... đau gì. Sau lễ có ... là một người hữu ...ọi người. Song ...làm một cái nghề ...đỗ tiêu.

Một người bạn gái ... người mà tôi biết ...hẫn sẽ lường gạt ...ho bạn tôi biết và ... Bạn tôi có nghe ...

...rất khó khăn, và ...nhiên là nếu ông ...at của người kia, ...dễ phòng. Đó là ...với bạn. Còn nghe ...thể ép người bạn ...ự xét đoán của ...

Trong các văn sĩ, ... lớp cụ thể nên ...auteurs classiques). ...đại (auteurs con-...ng ông nào.

...nhiên là nên đọc ... và càng nhiều ...n đại. Nếu không, ...ng trình của nhà ...i người đọc có ...ng thể chung cho ... bài «Nghệ thuật ...

...tây. — 1.) Tôi là ...o, ham đọc tiểu ... báo, viết truyện ...ấy tài phải thực ...hân tiện vì nhất ...

... tôi lại nghèo nữa.

— 1) Nếu ông thích viết báo viết tiểu thuyết thì ông cứ viết. Đó là cách hay nhất. Ông nghèo không có tiền xuất bản lấy sách, thì gửi tác phẩm đến các nhà xuất bản hay các nhà báo nhờ xuất bản hay đăng. Nếu ông thực có tài, thế nào ông cũng được các báo hoan nghênh. Nhưng cũng có khi có tài thực mà không được ai để ý đến. Đó là sự bấp bênh của nghề văn. Đã yêu văn thì phải chịu những cái khó khăn của nghề.

2.) Ở giữa một « luân lý » rất phiền tạp, quang quanh là một đám người cổ hủ hay bắt những cái mới, lắm lúc muốn nói đến cho họ hiểu có nhiều hạng mới, nhưng vì lẽ, sự lập cảo là mình theo mới mà vô lễ, với họ là người trên cả, tài đối phó bằng cách nào.

— Giảng giải cho người ta hiểu, đâu có phải là vô lễ, nếu lúc nào mình cũng giữ lễ phép và nhã nhặn ? Dù đối với người trên hay người dưới cũng vậy, một thái độ điềm đạm và lịch sự vẫn là hơn. Nhưng nếu người ta cứ nhất định không hiểu thì đành phải chịu, và làm việc khác ích lợi hơn.

Đinh-bắc-Sử — Bacninh. — Các cụ già thường bảo, muốn biết bơi ngay thì bắt một con chuồn chuồn chùa cho nó cắn vào rốn mình có đúng không ?

— Các cụ già không bảo thế đâu ; đó là lời các con trẻ vẫn bảo nhau vậy. Ông ngây thơ quá. Để chuồn chuồn — dù là chuồn chuồn chùa — cắn nát rốn cũng không biết bơi, ông chớ tin xuống nước mà chìm nghỉm. Muốn biết bơi phải tập bơi, và muốn tập bơi được dễ dàng, cần phải tập dưới sự nước và tập lặn trước.

2) Hai người bạn yêu nhau nhưng vì sự bắt buộc nên người con gái đi tỉnh xa ở — Vậy khi hai người gặp nhau mà người con gái có ý làm lơ thì người con giai có nên chào hỏi không ?

— Người con gái đã cố ý làm lơ, thì phép lịch sự bắt buộc ta không được chào hỏi, sợ phiền người ta chăng. Dù đối với một thiếu nữ quen biết, cũng không nên chào hỏi trước khi đông người.

John Ball (Hanam). — Khi một cặp vợ chồng mới lấy nhau mà người vợ biết người chồng đã có một người yêu cũ. Tuy người chồng không yêu người kia nữa, người vợ có nên vì chuyện ấy mà dằm bớt tình ái đi không ? Bổn phận có nên bắt buộc không được xét đoán đến cái đời tư đã qua của người chồng không ? Phải nên cư xử thế nào nếu hai người chung lấy nhau ?

(Xem tiếp trang 14)

27 NGƯỜI ĐÀN BÀ LẤY MỘT CHỒNG

SALT Lake City, kinh đô của người mỹ phái Mormon (1) đang mở hội. Dân, có 700.000 người, mở hội rất linh đình để kỷ niệm ngày thành lập cái kinh thành độc nhất ở thế giới ấy.

Brigham Young, người sáng lập ra phái đó đã bị chính phủ Illinois trục xuất với 147 thuộc hạ của ông ta. Khi tới ven hồ Salé, ông chống mạnh gậy xuống đất và nói :

— Ta dừng ở đây.

Và cách vài năm sau, trong cái miền trước kia là hoang địa ấy, nổi lên một thành phố lớn và đẹp. Số người theo phái Mormon đã tăng lên gấp mười. Người ta biết rằng dân Mormon ở đấy đã đặt ra một thứ tôn giáo riêng rất lạ: tôn giáo ấy bắt buộc đệ tử phải lấy nhiều vợ. Muốn làm gương cho dân theo, chính Young đã lấy 27 vợ và sinh được 56 con. Trong cùng một ngày, ông đã làm lễ thành hôn với bốn người vợ mới.

Một cuộc kinh tế khủng khoảng rất nặng nề xảy đến cho dân Mormon, đến nỗi năm 1938 ở Salt Lake City có tới 88 000 người thất nghiệp.

Vì chính phủ Mỹ vẫn không chịu chính thức công nhận cái lạc đa thê của họ, nên người Mormon không muốn nhận tiền trợ cấp nạn thất nghiệp của chính phủ ấy. Nhưng cách ba tháng sau, cuộc khủng khoảng trở nên nặng nề hơn, và người hiện nay cầm đầu dân Mormon là Herder J. Grant phải nhượng bước. Nghĩa là ông nhận tiền trợ cấp của chính phủ Mỹ và bỉnh tĩnh thú nhận ở Thương hội nghị của dân ông :

— Hẳn các ông đã hiểu đấy ! Sức quyến rũ mạnh quá !

(VU)

(1) Mormon là thủy tổ của một phái đạo mà luật chính là phải lấy nhiều vợ.

Đeo kính đen khi trời nắng có ích lợi gì không ?

KHI ở ngoài nắng lâu thì đeo kính màu rất có ích. Kính có đủ các thứ màn, song người ta nghiệm ra rằng màn da giời và màn vàng nhạt tốt hơn cả. Những màu ấy loại được nhiều tia sáng mặt trời có hại cho mắt.

Riêng những tia ngoài tím (rayons ultra-violets) có thể khiến ta sinh những chứng đau mắt, nếu không nặng thì cũng đau đớn khó chịu. Vì lẽ đó người ta có chế những thứ kính riêng cho trẻ con đeo khi chiếu thứ tia sáng ấy để chữa bệnh (mắt trẻ con vốn mỏng manh yếu đuối chứ không được mạnh như mắt người lớn).

Và lại ánh sáng làm mỏi cái màng chính ở trong mắt (rétine) vì màng này rất dễ chịu ảnh hưởng của ánh sáng. Vậy những người làm việc luôn luôn ở ngoài nắng gần như cần phải đeo kính màu cho đỡ hại mắt.

(D. l.)

Giặt bít-tất đen

BÍT-TẤT đen thường có cái tật bị phai đỏ ra sau khi giặt, vì người ta thường giặt bằng sà-phòng và nước nóng quá. bao giờ nên dùng sà-phòng để giặt bít-tất Không đen,còn nước dùng để giặt chỉ được ấm ấm thôi. Thay sà-phòng, người ta lấy một ít cám cho vào một cái túi rồi khuấy trong nước nóng ấm ; khi bọt nổi lên nhiều, mang đúng bít-tất vào rồi sát mạnh ; rũ sạch, vắt kiệt nước (không được soắn, sợ răn sợi), lăn vào một cái khăn khô rồi phơi trong nhà chỗ thoáng gió, chứ không phơi ngoài không. Muốn lấy lại màu đen thì bỏ bí tất vào nước gỗ cây vang (campêche) đun sôi lên một lát.

(D. I.)—M.

Q. T. — Phải phạt 1đ. bởi thường danh giá cho ông X, vì anh đã tát ông ta.

— Tôi xin nộp 2đ.

— . . .

— . . . là cả tiền phạt cái tát thứ hai sắp tới.

LƯỢM LẶT

BẠN CÓ BIẾT NÓI NHỮNG LỜI LÀM SIÊU LÒNG ĐƯỢC NGƯỜI TA KHÔNG ?

MỘT nhà thông thái đã tuyên bố : « Với những lời nói, người ta có thể làm bất cứ cái gì cũng được ». Nhưng chính ra, ta có thể làm được không ? Ai ai nấy đã biết rằng có những lời lẽ đúng địp, phải chỗ, là một đức tính lớn và rất lợi. Nhưng rất ít người có thể tự hào có cái đức tính và cái lợi ấy.

Chúng tôi đã lập như thế một bản những tình thế có thể xảy đến hằng ngày và về mỗi tình thế chúng tôi nêu ra những câu áp dụng vào đấy. Song trong những câu ấy, có một câu mà sự kinh nghiệm đã tỏ đó là một câu hay nhất. Người ta hãy đọc giả tìm cái câu thần hiệu ấy. Bạn hãy xét kỹ mỗi vấn đề, chọn lấy câu mà cho là đúng chỗ nhất, rồi so cái bản những câu trả lời hay xem sự lựa chọn của có đúng với lời của những nhà chuyên môn về « câu làm siêu lòng » không.

1. — Bà có một người chồng mà tóc bao giờ cũng để dài quá. Bà sẽ nói cách nào để chồng bà đi hủi đầu ?

a) Này cậu, có phải hiệu cậu vẫn hủi đầu quen dọn đi chỗ khác rồi không ?

b) Hôm nào cậu lĩnh lương ? Cậu nên bớt ra để hủi đầu đi.

c) Trong tám ngày nữa, tôi có thể bện tóc cậu thành một cái đuôi sam.

d) Này cậu, đây cậu cầm lấy hai hào để đi cắt tóc.

e) Mấy hôm nay cậu bận quá đến nỗi không đi hủi đầu được sao ?

2. — Trả lời cách nào để tránh một cuộc cãi lý với một người mà « bất cứ vấn đề gì họ cũng thông thạo » ?

a) Bao giờ ông cũng cho là ông phải.

b) Tôi không tin rằng ông am tường vấn đề ấy.

c) Để tỏ ra lý luận của ông sai là một việc rất khó.

d) Tại sao ông không thử nhận xét như tôi ?

e) Vậy ý kiến riêng của ông thế nào ?

f) Đoạn trên ông nói có lý, nhưng ông chớ tưởng rằng đoạn sau sẽ dẫn chúng tôi đi ra đâu.

3. — Trong một cuộc hội họp để tranh luận một vấn đề một người ngắt lời bạn bằng một câu hỏi mà bạn không muốn trả lời. Bạn sẽ nói sao ?

a) Thưa ông, ông không tin lời tôi sao ?

b) Tại sao ông hỏi tôi câu ấy ?

c) Tôi không thể trả lời ông.

d) Ông không có quyền hỏi câu ấy.

e) Xin ông đợi cho tôi nói xong đã.

f) Ai đã xui ông hỏi tôi câu ấy ?

g) Ý ông định nói gì ? Ông cắt nghĩa cho chúng tôi rõ.

(D. I.) M

CÂU ĐÚNG : (Giở ngược tờ báo lại.)

1. — Nếu cần, có phải nhiều câu vẫn hơi dông dài để tỏ ra mình là người có học thức hơn người khác ?

(Đã ở hai trước cần đứng khiến chúng phải để tâm đến việc hai đứa mà không nhìn gián.)

2. — Vậy ý kiến riêng của ông thế nào ?

(Trong khi ngắt cách cắt nghĩa, người không thạo một vấn đề » sẽ lảng lảng đến nói lư mình sẽ thay đổi chính kiến.)

3. — Ý ông định nói gì ? Ông cắt nghĩa cho chúng tôi rõ. (Cần hỏi ngay người thường khiến người ngắt lời ta phải ngập ngừng lúng túng lư ra trả lời một cách ngõ nghề để dẫn, mất hẳn định kiến.)

...rớc đến trôn mới nhảy !

...inh càng ngày ...ày sinh chứng ...

...NG| BỔ THẬN TINH hiệu « MẸ CON »

Thuốc này sẽ giúp các ngài sức khỏe, dù làm việc nhiều cũng không biết mệt. Dám cam đoan.

Phục-Đáng Dược - Hàng *130, Rue de Paris — Cholon*

LÀM TIỀN

(*Tiếp theo*)

PHÓNG SỰ của TRỌNG-LANG

GIỮA NHỮNG « GÁI » LÀM TIỀN

Hai đứa con

DƯỚI ĐÂY, là một việc đã xảy ra riêng cho tôi. Mỗi lần nghĩ đến, tôi vẫn có cái cảm giác như giữa mùa nực, tôi tắm bằng nước nóng có thả rau mùi để nhớ đến một ngày thật lạnh đã qua. Cảm giác nhẹ nhàng như lúc tâm hồn khẽ trạm phải ngọn gió heo may. Nhẹ nhàng nhưng thấm thía vô cùng.

Không phải là vì đã hết tài liệu nhưng tôi muốn nói đến một cái [illegible] mặt, mịn màng hơn những cái khô khan hằng tuần của [illegible] người khác.

◆

[illegible]ột người bạn tôi đang học [illegible]ấy đầm, anh B. ở ngoại ô, đã [illegible]ẹn tôi từ mấy hôm trước :

—Chiều thứ bẩy, tôi nhất định tổ chức một cuộc nhầy nhót ở nhà. Mời anh xuống chơi. Tôi sẽ giới thiệu với anh hai « ca-van » bé không thể tưởng tượng được, và xinh đẹp như tranh vẽ...

Tôi y hẹn, đến nhà anh B. Trái với tưởng tượng, tôi gặp anh đang không làm gì cả và lại sắp ngủ gật, cạnh một cái mấy hát, vẫn dây nắp, cao và sơn màu như một thùng trẻ. Bên cạnh anh, hai đứa trẻ đang rúc rích đùa. Anh cũng không tỏ cảm tình gì cả, khi trông thấy tôi. Tôi muốn cáo về lắm, nếu sau vẫn nước, anh đã không đứng dậy, vui vẻ một chút để bảo tôi:

—Giờ ta khai cuộc « nhầy gia đình » nhé ? Chỉ có anh với tôi thôi. Và...

Anh để cho tôi há mồm vì ngạc nhiên xong đâu đấy một lúc, rồi giõng giạc như đội hô lính, anh gọi to :

— Ơ Ủn !

Theo liền tiếng gọi, một đứa trẻ nằm cuối, trống tay vào gối, đứng lên. Anh B lại hô lần nữa. « Ơ Ỉn ! » Đứa thứ hai đứng lên. Cả hai đứa, trạc bẩy, tám tuổi, ngượng nghịu, lenlét nhìn nhau, và bíu lấy áo nhau như cho khỏi ngã. Chúng đều vận áo cánh và quần lụa dài tha thướt, tóc cùng húi ngắn như con trai. Tôi nhận biết chúng là con gái, vì chúng xinh, trắng, mũm mĩm quá trong cái vẻ e lệ hồn nhiên mà trời đã phú cho phái yếu.

Anh B. đề mỗi tay lên đầu một đứa, và anh bảo chúng bằng một giọng không ngọt tí nào.

—Cả con Ủn và con Ỉn nghe chưa ? Tao đi vặn kèn, chúng mày ôm nhau, lập tức nhảy một bài «phốc». Phải lấy gân chân, nắn nót làm sao cho thật đẹp. Xong, sẽ có thưởng...

Rồi anhquanh lại phía đề kèn hát.

Đứa bé hơn, chắc là con Ỉn, thủng thẳng bước lại chỗ chúng tôi, đầu lưỡi nó quẫn quại giữa cặp môi đỏ thắm, hai bàn tay ruồi thẳng cả ra. Nó bá lấy cổ anh B, mắt nhung hau háu nhìn tôi, mồm nói thầm vào tai anh một câu, mà cả nhà nghe thấy :

—Chóng rồi bác cho cháu một trinh, nhé bác nhé ?

◆

Trước khi anh B. vặn kèn, tôi hỏi anh :

—Ủn và Ỉn là tên thật hay tên giả ? Con cái nhà ai ?

B. vừa lên giây cót, vừa nói :

— Chúng nó ba chị em cả thảy. Con lớn ở với bố ở tỉnh khác. Hai con này ở với mẹ. Mẹ chúng nó là ai, lát nữa sẽ hay. Chúng nó sàn sàn bằng nhau, cùng tuổi, «ngon lành» như lợn sữa cả, nên tôi gọi đùa là Ủn, Ỉn. Lần đầu, thành quen đi. Chứ tên thật của chúng no, đẹp lắm, và những bốn chữ kia...

◆

Kèn đã khè khè và hụt cả hơi như người trĩ mũi, nổi lên bài «fox» cũ rích : « Mais non, Madame ».

Con Ủn sóc lại cổ áo, trịnh trọng nghiêng đầu mời con Ỉn. Con Ỉn hơi mỉm cười, cong ngón tay út, trên vai Ủn, lhẹ nhàng tựa đầu vào má chị.

Chúng nhảy không thay đổi «bước», nhưng đi lại rất đúng với nhịp kèn, mà đứng đắn, mà mềm mại làm sao ! Tôi muốn khen to một câu : « Thật là nên thơ một cách não nùng !» Nhưng tôi chỉ lầm bầm được một chữ : « Tuyệt ! »

Kèn vừa hết. Hai đứa rời nhau ra, và suýt nữa hình như đánh nhau. Chúng nó mới cấu nhau xong, vì một lẽ : con Ỉn tì vào vai Ủn nặng quá. Chúng tôi nhìn : hai đứa lại e lệ như thường. Tôi muốn chúng nhảy một bài «tango». Anh B. đỡ lời cho chúng :

—Tango thì phải để cho me chúng nó. Ủn Ỉn ta chỉ ủn ỉn được fox thôi.

Hai trẻ vẫn đợi, vẫn gầm ghè và vẫn sẵn sàng yêu nhau Anh B. sực nhớ ra, móc túi lấy một xu đưa cho Ủn :

— Đem ra ngoài bàng đổi chia nhau cho rõ thật đều, nghe chưa? Mỗi đứa một trinh, cho... khỏi nhầm.

Rồi B quay người lại phía tôi :

—Tụi ở quanh đây, nhất là mấy cô ả đào thích Ủn, Ỉn lắm. Ngày nào họ cũng thuê hai đứa nhảy cho họ xem, cứ một trinh, một bài. Có khi nhảy ở trên giường, trong nhà nào chật chội, mà kèn thì là kèn mồm, nghĩa là con Ủn vừa đưa con Ỉn, vừa « tinh tang tình, tang tình tang tình » (*suis pas l'homme que vous croyez...*) Ngày nào cũng vậy, mới bảnh mắt chúng nó đã đi nhầy thuê để làm tiền rồi.»

Tôi hỏi :

—Chúng không đi học ?

B buồn rầu, buông một câu mà tôi chắc là có hai nghĩa :

—Đi học ? Ai đi làm tiền bộ cho ?

B. muốn nói thêm cho rõ nghĩa hơn, nhưng lại thôi. Anh đổi kịp thành một câu khác, nanh-ác theo ý tôi, nhưng chắc chưa đủ nanh-ác bằng câu anh muốn nói :

—Cứ học nhầy, cũng đủ lắm rồi ! Cũng là một nghề, cái sự nhầy ! »

◆

Người mẹ

Giữa lúc này, một thiếu-phụ nhỏ nhắn, vào quãng ba mươi tuổi, nhanh nhẹn bước vào, hay là «ào» vào thì đúng hơn, đem theo vào cái rực-rỡ của con bướm và mùi thơm ngát của túm hoa hồng. Thiếu-phụ tươi quá, cơ hồ sắp như một đứa trẻ. Vì trông thấy tôi, thiếu-phụ đã đổi thành một người đàn bà có sắc đẹp nghiêm nghị, mau chóng một một cách không ngờ.

Nhưng thiếu-phụ vẫn không kiềm-chế nổi những tia sáng mắt điên đảo và sáng ngời trong cái âm u, thùy-mị của hai làn sóng nhung, đã hơi phai mầu vì thức đêm hay là vì nước mắt.

Tôi đã lượng ra người rồi, bằng cái sáng không thẳng thắn của đôi mắt ấy : nó là giấu hiệu của một ái-tình dữ dội nhưng ngắn ngủi.

Giọng thiếu phụ lại nõn-nèo quá khi người đàn bà đó tự giới-thiệu với tôi bằng tiếng pháp rất trong trẻo :

—Madame L... ! Et très heureuse, Monsieur. (Tôi là bà L. và rất sung-sướng được biết ông...)

Anh B. thêm bằng tiếng ta.

— Bà L. hay là người đã sinh ra cái Ủn và cái Ỉn, vân vân !

Bà L. hơi đỏ mặt, và nhìn tôi trầm trập. Tôi đã ngảnh mặt đi, trước sự quyến rũ của một bà L. hơi đỏ mặt, và nhìn tôi trầm trập. Tôi đã ngảnh mặt đi, trước sự quyến rũ của một vẻ đẹp lõa lồ. Tôi thấy ở đấy lẫn lượt, cả vẻ chân nản của một linh hồn xa ngã, cả vẻ đắm đuối của tình yêu đến chết.

Nhưng, làm sao thiếu phụ đã để cho nó... « nghề » quá, nếu

tôi dám nói thế ?

◆

Cả B. và tôi không ai chịu nhảy cả. Bà L. ra đi một lát, rồi trở lại với một người trai trẻ, không đầy hai mươi tuổi, gầy rom, và xanh leo, xanh lét. Bà vui vẻ giới thiệu với tôi :

— Cậu P. bạn của em tôi nhảy giỏi lắm, nhưng vẫn bị tôi coi như em là thường. Trong trọn giờ, tôi được nhìn bà L. ép vào ngực P., say sưa trong những bước từ Fox cho đến Boston.

Trong vài bước, tôi lại được thấy mặt bà. Cặp môi đều ướt sũng, mặt càng đỏ rừ, mắt càng quắc sáng. Người đó đã tìm thấy lý sống. Cái sắc đẹp đó đã « xuất nguyên hình » trong cái vui ngắn ngủi nhưng thích hợp.

Tôi bùi ngùi nhìn hai đứa trẻ, đang vẽ tròn môi mà nhìn mẹ, hai cái mồi ngon sau này cho một xã hội « chó sói ».

Lòng tôi đã ra ngoài cái vòng cảm giác ích kỷ, và thiên về một thế giới rộng rãi hơn,

Tôi bắt đầu thương yêu Ủn và Ỉn vô cùng...

Rồi trời sập tối. Bà L. ra về, còn gắn bó bẹn tôi lại chơi đằng nhà bà.

Anh B. lại cho tôi biết thêm về đời bà L. :

— L. chỉ có bằng tiểu học, nhưng nói tiếng Pháp thạo lắm. Hắn bỏ chồng lên đây, đem cả con đi, giữa lúc anh chàng kia bị tàn-tật.

Hiện giờ, không biết hắn làm nghề gì, chỉ biết rằng hắn sống rất đàng hoàng.

Tôi hỏi :

— Người trai trẻ kia là thế nào ?

B. hơi bĩu môi :

— Nhân tình ruột thịt của hắn đấy, tuy ít tuổi hơn hắn nhiều và chẳng bao giờ có lấy một trinh dính túi...

B. còn gọi rật tôi lại :

— Quên, quên ! L. còn có một tài riêng đặc biệt nữa. Hắn hay rọn nhà như chuột, chỉ vì nơm nớp sợ chồng tìm được chỗ ở, thêm rầy rà. Nhà thuê lại đắt tiền. Mà bất cứ ở đâu, tiền nhà cũng cứ ỳ ra luôn luôn. Ông chủ nhà có đòi, hắn chỉ nói một lúc, là thôi không đòi nữa.

« Muốn phấn, muốn gạo, muốn xu, chỉ nói một tiếng và nhìn một cái là có tất !

◆

Lần đầu, một buổi chiều, tôi lại chơi nhà L., mang theo quà cho Ủn, Ỉn. Thoạt thấy tôi, hai đứa reo lên, đón lấy quà, soắn sít lấy tôi, mừng rỡ vô hạn. Ỉn ngồi trên đùi tôi và gọi tôi là « Ba » rất gọn gàng.

Nó nhớ đến bố, hay là những đàn ông qua đây đều là « Ba » nó cả ? Một câu sau này của Ỉn nói xát tai tôi sẽ cho tôi biết rõ. Câu ấy có lẽ chỉ có tôi được nghe thấy :

— Chỉ có Ba « này » cho em bánh thôi. Ba « ấy » chẳng bao giờ có bánh cả !

Ba này, và Ba ấy ! Trông Ỉn ngây thơ quá, khi nó nói thế.

L. từ trong bếp đi ra, phấn sáp ngồn ngộn, nghĩa là lúc L. nấu ăn cũng vẫn trang điểm như lúc nhảy đầm.

L. giữ tôi lại, và thúc con ở cứ bảo mâm cơm lên. Tôi không hiểu sao L. phải vào bếp vì một mâm cơm không sứng đáng này. Giữa canh và rau, một con cá vàng ngẫy nằm cong hai đầu trên cái đĩa xấu xí, và chả lợn thái hạt lựu, khô khan trong cái bát nhỏ. Tôi ngó liền cơm : món ăn cốt yếu này nằn nẫn, mầu trắng đốm hoa cà. Còn những đôi đũa ? Nếu không phải là chuột, thì chắc là Ủn và Ỉn đã gặm be bét cả hai đầu.

L. mời tôi ăn. Tôi từ chối. L. đứng ngay dậy, quát đuổi hai con vào nhà trong, và đổ tất cả cơm vào liền.

Rồi L. dương mắt nhìn tôi : « Anh không ăn. Tôi cũng vậy. Chúng ta cũng không ăn. Có thế thôi ! »

Tôi chợt thấy « sự thật » trong mắt của L. lúc này. Nhưng chỉ một lát thôi, vì L. đã chớp vội một cái : hắn vẫn giấu không nổi tôi cái vẻ ngạo nghễ ở tia mắt vừa mới loáng lên.

Tôi nhất định ra về. L. chán nản tiễn tôi ra cửa. L. giữ lấy bàn tay tôi trong tay và nói xát vào tận mặt tôi :

— Em xin nói thật. Đói thì đầu gối phải bò : Em mới đi làm. mà làm thì đến hai, ba giờ, đến sáng không chừng mới về. Em có đói, cũng tại anh. Mà đêm nay em nhất định tuyệt thực, để ghi lấy cái kỷ-niệm này. Vì biết đâu, mai ? Anh đường anh, em đường em ?

Ở xó cửa, một bàn tay xinh xinh, nắm giữ lấy quần tôi. Tôi nhìn xuống, gặp đôi mắt đen bau háu của Ỉn. Cái mồm nũng nịu như sắp nói gì. Một bàn tay nữa xòe ra. Tôi lén để vào đấy một hào. Bàn tay ấy cụp lại, và thoáng một cái, tôi đã thấy cái mình tròn trĩnh của Ỉn, đang chui qua rào nứa để lên sang bên hàng xóm ngoắn ngoắt như một con chó con hay một con lợn con.

◆

Lần thứ hai, tôi trở lại chỗ này, như trở lại một phúc-đường hơn là trở lại nhà một bạn gái.

Tôi vừa vặn gặp P. đi ra, mặt xanh và người hom hem thêm lên. Trông thấy tôi, hắn như muốn dấu cái vẻ thức đêm rõ-rệt quá trên đôi mắt thâm quầng, và trên bộ môi khô se đến nứt ra.

L, cũng hơi thay đổi. Lưng hắn hơi gù vì sau lần áo cánh, hắn đã mặc độn đến mấy lần áo nịt. Lần da cổ, phía trước ngực, đã hơi răn reo. Cặp mắt L, lờ đờ trên bộ mặt đã nhạt phấn. Lần đầu, tôi thấy L. gầy quá. Lần đầu tôi thấy L. có một bình-giáng tiều-tụy của một người làm mẹ, hình như đã thất vọng trong cuộc phấn-đấu đau-đớn với một đời sống phù-phiếm.

(xem tiếp trang 18)

Trọng-Lang

Blouson
ARISTO !!

MUA
PULL'OVER, BLOUSON..
marque
ARISTO
của hãng NAM HAI chế tạo thì chắc chắn là được của tốt.

Nhiều kiểu rất mốt.
Không nên ngần ngại.

NAM-HAI
BONNETERIE
45, Rue du Lac — Hanoi
Trước đền Ngọc-Sơn

MUỐN ĐẸP
các bà, các cô chỉ nên dùng SỮA, KEM, PHẤN, SÁP
INNOXA
CỦA CÁC BÁC-SĨ CHUYÊN-MÔN CHẾ RA
BÁN TẠI các hiệu bào chế Tây, các cửa hàng to hoặc tại ĐẠI LÝ
35 *RUE RICHAUD*
HANOI

OUVERTURE
LE SAMEDI 14 OCTOBRE 1939

CABINE PROPHYLACTIQUE
du Docteur HỶ
Ancien Interne de l'Hôpital St Lazare de Paris
Spécialiste des maladies vénériennes

Ouverture en permanence la nuit de 22 heures à 6 heures du matin

Pour tous soins préventifs contre les maladies vénériennes
(Đề phòng bệnh hoa-liễu)

N° 2, RUELLE HỘI-VŨ

Của Văn Thom

Lời chôn.

Hài-hước văn sĩ muốn xuất bản sách mình, bèn đề quảng cáo : Từ nay đến 15 hôm, ai mua sách sẽ được tặng thêm quyển : « Nếu Hitler chết. »

Độc-giả nghe thế gởi phiếu mua như bướm. Đến hôm nhận sách, thấp thỏm mang ngay quyển sách quà ra đọc.

« Nếu Hitler chết, người ta sẽ... liệm rồi... chôn ! »

Và chỉ có riêng câu ấy, ta đọc nhất trên tám trương giấy... trắng !

◆

Về rồi

— *Tề ơi, u mày đi đâu ?*
— *Thưa u con đi xóm.*
— *U mày chưa về à ?*
— *Thưa u con về rồi.*
— *Thế u mày đâu ?*
— *Thưa u con lại đi xóm nữa !*
— *? ? ?*

◆

Thấy gì ?

Trong giờ vật lý học. Thầy hỏi :

— *Này Tẹo, khi nước đun sôi thì anh thấy gì ?*

— *Bẩm..... con thấy u con luộc thịt !*

◆

Bị rồi.

ÔNG CHÁNH ÁN – *Sao anh ăn cắp ?*

TỘI NHÂN — *Bẩm con đói quá.*

ÔNG CHÁNH ÁN – *Thế lương lâm không bảo gì anh à ?*

TỘI NHÂN (*chữa mình*) — : *Bẩm nó thấy con đói quá, nó đi đằng nào ấy rồi !*

◆

Không ăn

— *Ba ơi, nho này giống ở đâu ?*
— *Ở bên tây !*
— *Thế con không ăn đâu.*
— *? ? ?*
— *Thầy con thường bảo : ăn cây nào rào cây nấy, bây giờ nó ở bên tây, làm sao mà rào được ?*

◆

Của Nguyễn công Chúc

Tự mâu thuẫn

Trường-Tôi biết Vinh-Sơn là một nhà viết báo kỳ dị, vì đăng tri. Anh ta viết luôn mười bài luận thuyết về chủ nghĩa quốc gia đăng vào báo « Đất Nước » rồi anh ta lại viết luôn mười một bài về chủ nghĩa xã hội để phản đối lại. Mãi sau anh ta mới biết « mình » lại tự « mâu thuẫn » mình ; anh ta bèn viết mười hai bài về thuyết dung-hòa, và từ đấy anh ta là người « trung dung » trăm phần trăm.

◆

Của phật

Cướp phá cửa chùa Thạch Môn mãi không được. Chúng bèn hô reo : « Bạch sư cụ, Cửa phật không hẹp với ai cả. Cụ làm ơn mở cổng » cho chúng tôi vào.

Vì sao nước réo

CON. — *Tại sao khi nước sôi lại réo được hở ba ?*

BỐ — *Mày dốt lắm, vì đun mãi nó nóng quá nó đứng kêu ầm lên à.*

◆

Sửa túi

Chồng đi làm về vợ nắn túi tiền (vì hôm ấy đúng kỳ lương). Chồng gắt :

— *Thì hãy để cho người ta nghỉ đã nào ?*

VỢ. — *Tôi lấy cậu bổn phận là để « sửa túi » cho cậu. Thế nào gọi là nâng khăn sửa túi ?*

◆

Nước Mỹ « quân chủ »

A. — *Nước Mỹ là nước « quân chủ » lạ lùng kỳ quặc nhất thế giới.*

B — . . . ?

A. — *Đồng thời vua Tiền, vua Ô-tô vua Dầu hỏa, vua Sắt, vua Báo v. v. cùng « lên ngôi hoàng đế » để « trị vì thiên hạ ».*

◆

Ăn của đút

Tý thấy vú già đút bánh rẻo cho em vội la :

— *Này oú ơi, vú đừng cho em tôi ăn « của đút » kẻo nó nhớn lên quen tính cứ thế là bị tù ngay, thầy thường đọc thấy ở trong báo đấy.*

◆

Làm ngược lại

OANH. — *Đời tôi lạ quá : Hễ tôi dự định làm cái gì thì y như hồng hay không được làm. Ba năm, tôi dự định hễ tôi đỗ thì tôi mang bầu, ấy thế mà tôi cứ sao phải vỡ chuối hoài. Năm nay tôi bèn soay... « chiến lược » nếu tôi không đỗ nữa tôi sẽ mang bầu, y như rằng tôi đỗ. Thằng tôi dự định hỏi cho tôi cô Lan đẹp nhất và giàu nhất làng tôi. Tôi cũng dự định : nếu tôi lấy được Lan tôi sẽ... tự tử. Thế rồi tôi cũng lấy được Lan.*

Thì ra cứ dùng « tuyệt » một tí thì mình đánh lừa được cả... thần Thần số mệnh, đánh lừa được cả... Giời.

L. TOÉT — Toe, hôm qua mày đi đâu cả ngày ?
TOE — Thưa thầy hôm qua ngoài tỉnh có đám đánh bốc (boxe)...
L. TOÉT — Thôi chết, con nhà vô phúc Tiền tao cho, mày đánh thua hết rồi phải không... ?

« Ngày Nay » nói chuyện

(Tiếp theo trang 11)

— Không bao giờ nên xét đến những chuyện về trước ; sự ghen tuông về quá khứ không ích lợi gì, chỉ có hại. Với lại đã biết chồng không còn yêu người cũ nữa, thì để ý đến làm gì ? Nếu chưa lấy nhau cũng vậy.

Mlle Bích-Vân — Haiphong. — Tại sao có thứ tóc rất cứng và mọc rất nhiều ?

Có cách gì làm cho thứ tóc ấy mềm và thưa bớt đi không ?

— Tóc cứng và nhiều là do tạng người. Không có cách gì làm thưa bớt đi, nhưng muốn mềm tóc thì cần bôi dầu, giữ gìn tóc khỏi bị khô và chớ dùng xà phòng xấu.

Lê-văn-Đạt, Dalat — 1°) Vợ chồng lấy nhau được 5 năm, nay không yêu nhau nữa, có thể xin ly dị nhau không ?

Nếu cha mẹ một bên không bằng lòng, ta thể làm theo ý muốn ta không ?

— Lấy nhau quá hai năm là có thể ly dị được nếu hai bên đồng ý. Nếu một bên phạm lỗi, kể vào những lỗi cho phép ly dị theo trong luật thì lúc nào muốn ly dị cũng được.

2°) Một người vợ không làm gì trái đạo nhưng vì ta không yêu họ nữa, nên cần phải ly-dị, như vậy cha mẹ họ có làm gì hại đến ta không ?

— Chỉ vì không yêu nữa mà muốn ly dị khi người vợ không làm gì lỗi thì không được, nếu người vợ không muốn. Nếu cứ nhất định xin ly dị thì phải chịu lỗi về phần mình, phải bồi thường, nuôi vợ con, v. v.

Melle Tétété Tourane. — 1°) Trong thời kỳ đính hôn người con trai và người con gái yêu nhau lắm, nhưng khoảng đời tư của người con gái không được tốt, vậy người con trai có nên nghĩ đến không ?

— Đã yêu nhau lắm — tuy biết rõ đời tư của nhau, — thì cứ nên yêu nhau chớ có nghĩ đến điều gì khác cả.

2°) Hai người yêu nhau, người con gái đã kể hết đời làm lỗ của mình cho người con trai nghe. Cũng trong lúc này có người ganh ghét bịa thêm chuyện để kể cho người con trai nghe nữa, người nàng khổ vì thiên hạ lắm, vậy người con gái phải xử trí cách nào ? (mặc-dầu người con trai không muốn nghe nhưng thiên hạ cứ nhất định.)

— Người con trai không muốn nghe và để ý là đủ rồi, còn cần thế nào được miệng thiên hạ ? Người con gái chỉ nên yêu người con trai thêm lên mà thôi, và tấm tình yêu bền chặt không sợ gì những lời dèm pha cả.

Và tuổi đã 22, nếu cứ buồn đến 40 tuổi rồi lại tập viết văn thơ. Với đời thực tế và tuổi đã cao ấy, liệu còn lòng hứng cảm mà viết thơ, văn được nữa không ?

— Tuổi và đời, không có liên lạc gì đến sự viết văn thơ. Người ta rất có thể vẫn cảm hứng trong tuổi già được lắm.

HỘP THƯ

Cô Thanh ? Vĩnh-yên. — Dù không có giá trị, nhưng có nhiều bằng cớ khác (như ảnh chụp, thư từ, v. v.), có thể đòi bồi thường và tiền cấp dưỡng được.

Cô Vũ Mỹ, Hanoi. — Không tiện trả lời.

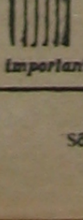
Ô. Nam Hồ — Không rõ ông định nói người đi quảng cáo hộ các hãng, hay quảng cáo cho hàng mình.

Tây Minh, Haiphong — Không tiện trả lời.

Đ. S. L. Quảng-ngãi. — Nên làm theo tình yêu của mình đó là cách phải hơn cả. Câu hỏi của ông giới quá và không hợp lệ.

Bùi văn Giáp, Haidương — Không tiện trả lời trong tình thế này.

Một bạn ở N. B. — 1.) Cha bị mất công quyền không có can hệ gì đến con. Nhà nghèo thì được miễn học phí. Giấy lậu nguy hiểm lắm, và có nhiều phải đền tiền lại. 2.) Mua thuốc ở hiệu thuốc tây. 3.) Xem N. N. nói chuyện các số trước.

Về mùa hè
lại trong lúc vải đắt, công cao này
dùng CHEMISETTE

tức là ta đã chọn thứ y phục hợp thời nhất, lịch sự và tốn ít tiền.
Manufacture CU GIOANH
70 Rue des Eventails, Hanoi — Tél. 525
La plus importante fabrique de chemisettes au Tonkin

CÔNG DÂN GIÁO DỤC

Trung, Bắc kỳ

của HOÀNG-ĐẠO

SAU Nam kỳ, ta phải nói đến Trung kỳ và Bắc kỳ. Nói đến cả hai kỳ, là vì, về nguyên thủy, cả hai đều sống dưới một chế độ giống nhau. Nhưng, có một thời kỳ kia, chế độ của hai kỳ bắt đầu khác nhau, như một con sông chia ra làm hai nhánh, mỗi nhánh theo một đường riêng. Lần theo lịch sử của hai kỳ, kể từ buổi hai kỳ còn là một, ta sẽ thấy rõ vì đâu hai kỳ lại mất dần những tính cách chung.

Năm 1872, một nhà buôn bán người Pháp, tên là Dupuis, nhân bán khí giới cho chính phủ Tàu ở Vân Nam, thấy đường giao thông tiện lợi nhất để sang Vân Nam là đi ngược con sông Hồng Hà, bèn đến ngụ ở Bắc kỳ. Rồi nhân có việc lôi thôi với quan lại người Nam, Dupuis bèn cầu cứu với chính phủ Pháp. Năm sau, đô đốc Dupré, thống đốc Nam kỳ, phái vị trung úy Francis Garnier ra Bắc để bênh vực cho Dupuis. Trong ba tuần lễ, với một đội quân không tới hai trăm người, ông ta chiếm được thành Hà-nội và nhiều tỉnh khác ở trung châu Bắc hà. Nhưng cách đó vài hôm thì ông ta bị giết.

Sau cuộc Bắc du ấy, Nam triều với chính phủ Pháp lại ký một hòa ước mới. Hòa ước ấy là hòa ước ngày 14-3-1874, một hòa ước đặt một cuộc bảo hộ rất nhẹ nhàng cho nước Nam. Nước Pháp công nhận quyền thống trị của Nam đế và sự độc lập của nước Nam đối với hết thảy các nước khác, và hứa giúp đỡ Nam triều chống lại với các cuộc ngoại xâm. Nam triều thì hứa sẽ theo chính sách ngoại giao của Pháp, nhận quyền thống trị của Pháp trên đất lục tỉnh, nhận ba tỉnh Hải-phòng, Hà-nội, Qui-nhơn và sông Hồng hà là nơi người Pháp có thể đến buôn bán được. Để thi hành hòa ước ấy, nước Pháp có quyền đặt một vị khâm sứ ở Huế, và ba tòa lãnh sự ở ba tỉnh kể trên.

Nhưng hòa ước ấy thi hành một cách chật vật. Nam triều lo sợ, quay đầu về với nước Tàu, đem cống lễ sang Bắc kinh, rồi đến năm 1878, lại mời quan quân Tàu sang Bắc kỳ để dẹp giặc. Nước Tàu phản kháng về việc quân Pháp chiếm Nam kỳ, và ông Bourée, đại xứ Pháp ở Bắc kinh, bèn đứng ra ký một hòa ước với Tàu : theo hòa ước ấy thì địa phận Bắc kỳ chia ra làm hai, các tỉnh annam ở tả ngạn sông Cái sẽ thuộc quyền nước Tàu. Nhưng hòa ước ấy không được chính phủ Pháp duyệt y.

Trong lúc đó, đại uý Rivière bị quân Cờ đen giết ở gần Hà-nội. Chính phủ Pháp bèn phái đại tướng Bonet ra đánh phá Bắc kỳ và đô đốc Courbet đến bắn phá kinh đô Huế.

quân Nam triều bị thua. Ngày 23-9-1883, vua Hiệp Hòa đành chịu ký với Harmand, đại biểu Pháp, một bản hòa ước nhận cuộc bảo-hộ của Pháp. Bản hòa ước ấy rất chặt chẽ, vì ý muốn của Harmand là chia lìa Bắc kỳ và Trung kỳ, và làm cho Nam triều không còn thế lực gì nữa. Vì thế, hòa ước ấy sáp nhập tỉnh Bình-thuận vào lục tỉnh và ba tỉnh Thanh hóa, Nghệ an, Hà tĩnh vào Bắc-kỳ.

Nhưng vài tháng sau, vua Hiệp Hòa băng hà và quân Pháp ở Bắc-kỳ gặp quân Tàu. Tuy nhiên, chẳng bao lâu quân Pháp đã chiếm được Bắc ninh, Thái nguyên, Hưng hóa và Tuyên quang. Tàu thua, chịu ký hòa ước với Pháp và một tháng sau, ngày 8-6-1884, vua Kiến Phúc ký một bản hoà ước mới với nước Pháp.

Theo hòa ước ấy, nước Nam nhận cuộc bảo hộ của nước Pháp : nước Pháp sẽ thay mặt nước Nam trong những cuộc giao hiếu với nước ngoài, và dân Annam ở ngoại quốc được chính phủ Pháp bảo hộ và bênh vực.

Nhưng hòa ước 1884 ký xong, lửa chiến tranh không vì thế mà tắt. Ngay tháng ấy, quân Pháp lại bắt đầu đánh nhau với quân Tàu ở Bắc kỳ và ở Formose. Ngoài ra, quân cần vương nổi lên tứ tung. Quân Pháp lên cứu tỉnh Tuyên quang bị vây và bị đánh lui ở Lạng sơn. Viên đại tướng Négrier bị thương. Tin ấy về đến Pháp, dư luận Pháp sôi nổi và nội các Jules Ferry, bị đổ.

Sau đó vài tháng, đại tướng Courcy, vừa là thống tướng chỉ huy các quân đội Pháp, vừa là khâm sứ, ép Nam triều ký một bản hòa ước (30-7-1885) đem Trung kỳ vào chung một chế độ với Bắc hà.

Nhưng bản hòa ước ấy không đem ra trước nghị viện Pháp bàn và duyệt y.

sau, năm 1886, chính phủ Pháp tổ chức lại Bắc kỳ và Trung kỳ.

(Còn nữa)

Hoàng Đạo

Thi sĩ viết và ngâm :

« Ta nhẹ bước giữa mơ càng cỏ lá... »

Việc tuần lễ

(Tiếp theo trang 5)

14 tờ báo ở Nam bị cấm — Cả thảy có 14 tờ vừa hàng ngày vừa hàng tuần ở Nam-kỳ mới bị cấm là : Sự Thật, Tia Sáng, Công Luận, Tháng Mười, Sanh Hoạt, Thầy Thợ, Lao Động, Nhật Báo, Hy Sanh, Le Peuple, Dân Chúng, La Lutte, Tranh Đấu và Dân Mới.

Đồng thời có gần trăm rưỡi người bị truy tố.

Bỏ hai kỳ thi kiểm sát thương chính — Hai kỳ thi kiểm sát và phó kiểm Thương chính đáng lẽ mở vào ngày 28 và 29 Novembre sắp tới đã có nghị định bãi bỏ. Có ngót 200 người lấy và Ta dự thì đã được gọi đến lấy giấy mà về.

Chợ phiên giúp về công cuộc chiến tranh — Nội trong tháng Novembre, bà Toàn quyền Catroux sẽ mở một cuộc chợ phiên lớn ở Hà-nội để lấy tiền giúp vào các công cuộc cứu tế quân đội Pháp. Hiện nay bà Catroux đương mở một cuộc lạc quyên để giúp binh sĩ ở Pháp và đã nhận được trên 10.000đ.

Sách mới

— *Nắng Hanh Vàng* (tiểu thuyết) của Vũ trọng Can, giá 0p.40.

— *Hai giọt mau rơi* (xã hội bi kịch) của Hà đình Tuyên, giá 0p.30.

Điện xoay chiều, quyển thứ hai của Nguyễn hữu Thắng, giáo sư trường kỹ nghệ Hanoi. Hội Ái hữu cựu học sinh các trường kỹ nghệ Bắc-kỳ xuất bản, giá 0p 50.

Thuốc quân và xì - gà

MELIA

Hút êm dọng và thơm ngon

ĐẠI-LÝ ĐỘC QUYỀN

L. Rondon & Cie Ltd 21, Bd Henri Rivière — HANOI

TIN VĂN... VẮN ? của LÊTA

Thực hú vía !

Hôm nọ tôi vuốt râu cọp, mà không việc gì.

« Vuốt râu cọp » là một câu vi von. Để nói đến cái việc táo tợn của tôi : tôi đã dám ghẹo bà Kiểm Duyệt.

Bài của tôi, dù táo tợn đến đâu mặc lòng, lúc đặt dưới mắt kính của bà cũng phải một phen run sợ.

Vậy mà, lạ lùng nhỉ, nhát kéo của bà không hề đụng đến một chữ nào.

Chắc lại có chuyện gì đây.

Chắc bà vừa mới có một việc vui mừng : ăn bữa cơm ngon và dễ tiêu, mới cho con gái về nhà chồng ; không thì ít ra bà cũng có một bà mẹ chồng mới tạ thế.

●

Mà nghĩ cho kỹ, sự trêu ghẹo của tôi cũng chưa hẳn là ngạo mạn. Cũng chẳng có gì đáng cho bà nổi giận.

Có lẽ bà lại bằng lòng nữa kia.

Chứ không ư ?

Tuổi tác chừng ấy, xuân đã hết mà duyên cũng chẳng còn, cái thân gái già chỉ đành lấy cách tác họa cho các bài văn làm thú tiêu khiển... Cả đời lẽ loi, bà chỉ bị người ta ghét bỏ và oán trách. Ấy thế mà bỗng một hôm có anh chàng buông những lời đùa cợt... Chắc bà phải lấy làm sung sướng, cái miệng móm mém phải để hở một nụ cười cảm động, và, biết đâu đấy, có lẽ bà còn muốn gửi cho « ai » cái liếc mắt hữu tình...

Ấy là đoán phỏng thế thôi.

Chứ đôi mắt kia mà đoái liếc kẻ hèn này thì tôi nhất quyết đi trốn.

●

Từ ngày bà Kiểm Duyệt tái sinh, trong tòa soạn *Ngày Nay* người lo nhất là anh chàng Tú Mỡ.

Thảo nào mà anh chàng im tiếng mấy tuần nay.

Có gì đâu ! Chỉ vì hồi nào, bà Kiểm tạ thế, anh Tú tưởng bà cũng như mọi người phàm trần chúng ta, chết là « đi đứt ».

Anh làm một bài văn tế rất cay đắng — nghĩa là cay đắng theo lối Tú Mỡ — để... tỏ sự vui mừng.

Có những câu nào nuột đến thế này :

Tuổi bà một già
Duyên bà một hết.
Ông chẳng bằng lòng
Bà không được việc.

Nên rước bà trở lại quê hương ;
Để mời bà gên vui thế nguyệt.
Đền viên lạc thú, bà về mà sới đất trồng rau ;
Báo chí tự do, chúng tôi liệu chắn nghề chỉnh nghiệp.
Cố quên nỗi kẻ đi về, người ở lại, thương thì rất đỗi là thương :
Hồi tưởng khi kèn thổi ngược, trống đánh xuôi tiếc thực quá không dám tiếc...

Người ta đoán, lúc rưng rức đọc bài ai điếu trước mồ ma, anh Tú mắt thì tuôn châu, mà miệng thì nhoẻn cười để giả vờ mếu.

Ngờ đâu bà già cũng chỉ chết như người giả vờ.

Bà sống lại kia kìa, mũi lõ thêm, mắt sáng thêm và cái kéo mài sẵn từ dưới âm ty, bây giờ sắc hơn trước nhiều quá.

Anh Tú mặt thất sắc, bảo nhỏ với tôi :

— Làm thơ nữa làm gì ? Khọm già vẫn cầm tôi, chỉ đợi tôi thò ra một vần là cắt.

●

Nhưng các bạn đừng lo vội.

Tú Mỡ khéo lắm.

Trong túi anh có nhiều mưu ngộ nghĩnh để làm được lòng bà Kiểm Duyệt. Những mưu đó đội lốt những vần thơ dí dỏm. Anh đang nghĩ một bài ninh bà Kiểm một cách thực thần tình.

●

Cho hay công thắng đến như bà mà cũng ưa nịnh.

Cả đến thánh thần cũng vậy. Tôi không nói ngoa đâu.

Trong đền vua mẫu, câu nịnh thông thường là câu :

— Tấu lạy bà, bà đẹp chín nghìn.

Bà tin là bà đẹp chín nghìn, bà bằng lòng và bà « chứng cho tiều ». Tiều là bà mẹ muốn con khỏi bệnh, là một người thành tâm muốn trúng số độc đắc, hay một cô thiếu nữ thành tâm kiếm chồng.

●

Do việc nhỏ luận việc to.

Khắp thế giới vừa rồi, và ở các tôn giáo, người ta cầu khẩn một cách da riết. Để xin thần minh cho thế giới được hòa bình.

Vì hòa bình hay không, không phải là tại sở thích của bọn Hitler và công ty, nhưng chính là tại những đấng thiêng liêng gặp hồi vui vẻ hay cáu kỉnh.

Ngọc hoàng vừa đẹp duyên chẳng hạn với bà thiên-thiên huyền nữ : những hòa ước lung tung kỳ. Ngọc Hoàng ăn khó tiêu và giận nhau với Ngọc hậu : Hitler đánh Ba Lan.

Theo cái luận lý siêu phàm đó, người ta chỉ có việc tránh nạn chiến tranh bằng cách kêu van cầu khẩn cho chư vị trên cao đừng cáu kỉnh bao giờ, lúc nào cũng vui lòng. Đó là một cách ninh nọt thần thánh.

●

Nhưng cầu thì cầu, chiến tranh cứ nổi.

Cùng với tin vô tuyến điện thông cáo những cuộc cầu khẩn công cộng, chúng ta được vô tuyến điện thông cáo những số tàu bay tàu ngầm bị hạ, bị đắm.

Tại sao thế nhỉ ?

Tại người trần gian không khéo nịnh chứ gì ?

●

Đây là tin đưa khi muộn.

Nhưng, như lời người khôn vẫn nói, muộn còn hơn không.

— hội Khai Trí Tiến Đức có một ban văn học.

thỉnh thoảng ban văn học tổ chức một buổi diễn thuyết con con hay một buổi hội họp lèo tèo có tính cách... văn học.

●

Vừa rồi, nhân ngày kỷ niệm Tiên Điền năm nay, hội Khai Trí mở cuộc thi văn thơ và tặng thưởng.

●

Bài được thưởng nhất là một bài lục bát dài.

Đầu đề là *Tân Nữ Huấn ca.*

Tác giả, một kẻ hôm qua còn vô danh, hôm nay đột nhiên thành thi-sĩ.

●

Lại một nhà báo nữa, ông Babut nói động đến Bà Kiểm Duyệt.

Xuýt !... đừng cười vội. Và đừng mong có những câu trêu ghẹo tinh ranh.

Không. Nói động đến Bà, nhưng ông Babut động một cách rất nhẹ nhàng, như người mơn man và mến yêu — cố nhiên vì ông cũng già như bà — và rất khôn khéo. Ồ ! mà khôn khéo thực cơ !

Bà Kiểm Duyệt, đối với chúng ta, là một « bà cầm kéo. »

Ông Babut muốn bà là một người đàn ông.

Một vị thần : Hyppocrate, Thần im lặng.

Vì theo ông, nhân vật ấy chỉ là một người canh gác giữ cho sự yên ổn của quốc gia. Một người mình mẫn và hiền lành, thường ngọt ngào dỗ dành ta : « Xuyt ! Đừng to tiếng nhé, đừng dại dột nhé : quân thù đang lắng tai nghe ngóng chúng mình... »

Thế thì Kiểm Duyệt đâu phải là bà dì ghẻ quái ác. Ta có ý kiến gì cứ nói, miễn không phải là những ý dại dột, những lời hở cơ. « Kiểm Duyệt không nên là cái khăn bưng miệng (vẫn lời ông Babut) cũng không nên là cái phễu chụp tắt » dư luận chúng ta.

◆

Vậy ta cứ nói đi.

Và nhất là cứ cười.

Nói (và cười) những việc không hại gì đến sự phòng thủ.

. . . . . .

Còn gì nói được nữa không ?

Còn nhiều !

Những việc ương gàn của những người ương gàn, sự thói ức hiếp của mấy người lộng quyền, biết bao nhiêu cái ngang tai trái mắt ta thấy thường ngày v.v.

. . . Miễn là đừng nói đến những sự bí mật về quốc phòng : những điều mà ta không biết đến bao giờ để nói.

Lêta

CẦU Ô

— Cần người có bằng thành chung (Diplôme) để dạy trẻ con ở vùng, nhà quê cách Hà-nội 40km. Đường đi rất tiện lợi. Lương tháng 30đ. Hỏi tại M. Giáp n. 12, Rue Bourret — Hanoi.

— Trẻ tuổi, đứng đắn, chăm chỉ hiện đang dạy ở một trường tư, muốn tìm chỗ dạy học buổi tối. Lương cốt đủ sống. Hỏi tòa báo.

TOMBOLA « THĂNG LONG SPORTS »

Số Tombola «Thăng Long Sports» đã mở tại trường Thăng Long ngày 15 Octobre 1939 hồi, 8 giờ sáng có M. Minot đại diện quan Đốc-lý chủ tọa và có Me Chrétien thừa phát lại chứng kiến. Dưới đây đăng những số trúng. Ai trúng số, mời đến phòng thư ký trường Thăng (ở phố Ngõ Trạm Mới Hanoi) lấy những lô trúng.

Số 19676 :	1 xe nhà,
số 06086 :	1 xe đạp đàn ông,
số 05853 :	1 xe đạp đàn bà,
số 10443 :	1 xe đạp trẻ con,
số 17287 :	1 máy ảnh,
số 13440 :	1 máy hát
số 13640 :	1 đồng hồ Oméga đàn ông'
số 02203 :	1 đồng hồ đeo tay đàn,
số 05713 :	1 vợt tennis,
số 01885 :	1 quả bóng,
số 09430 :	1 cái extenseur.
số 02540 :	1 đồng hồ báo thức,
số 11923 :	1 đồng hồ báo thức,
số 05622 :	1 đồng hồ báo thức,
số 16803 :	1 đồng hồ báo thức,
số 11252 :	1 đồng hồ báo thức,
số 14512 :	1 đồng hồ báo thức,
số 15592 :	1 đồng hồ báo thức,
số 14334 :	1 đồng hồ báo thức,
số 11034 :	1 đồng hồ báo thức,
số 18674 :	1 đồng hồ báo thức,
số 10235 :	1 đồng hồ báo thức
số 02434 :	1 đồng hồ báo thức'
số 02758 :	1 bút máy,
số 09200 :	1 bút máy,
số 04797 :	1 bút máy,
số 12884 :	1 bút máy,
số 09156 :	1 bút máy,
số 05222 :	1 bút máy,
số 01133 :	1 bút máy,
số 01179 :	1 bút máy,
số 00776 :	1 bút máy,
số 05093 :	1 bút máy,
số 16804 :	1 bút máy,
số 03515 :	1 bút máy.

COURS du SOIR de FRANÇAIS & MATHÉMATIQUES

(à la Société d'Enseignement Mutuel, Hanoi)

par MM. VŨ ĐÌNH LIÊN, ĐOÀN PHÚ TỨ, TRẦN VĂN TUYÊN

1 — Cours de FRANCAIS 1er degré (1ère et 2è années P.S.) . . 1$00
2. — Cours de FRANCAIS 2è degré (B. E. et D. E. P. S. I.) . . . 1$00
3. — Cours de MATHÉMATIQUES (cours complet du cycle P.S.) 1$00

S'adresser à la
Rue des Éventails, n. 59 — Hanoi

VỢ CHỒNG — NHỮNG TIẾNG TỎ TÌNH

— Em ơi! Em sích lại nữa! Hãy còn xa quá! Anh muốn gần lần nữa! Anh muốn lấy những sợi tơ lòng của hai ta mà thắt lấy nhau, để khỏi phải xa em một tấc nào!

— Em sẽ lấy tên anh và tên em đặt cho con đầu lòng của đôi ta. Như thế, em chả quên tên anh được!

Một tiếng thở dài. — *Tang chứng rành rành như thế này mà Tòa không cho ly dị!*

Những tiếng uỳnh uỵch! uỳnh uỵch Những tiếng ầm chén tan tành! và những tiếng không văn chương quá độ!

Tiếng gót giầy đi khe khẽ (tuy hơi nặng) theo sau những tiếng gót giầy khác.

Chả nghe thấy tiếng gì cả

của TÔ-TỬ

Làm tiền

(Tiếp theo trang 13)

Một thảm-kịch, chắc chắn, đã xảy ra trong tim của những người này...

Câu chuyện của chúng tôi nhạt nhẽo quá. Cho đến lúc L. đứng dậy, khêu to ngọn đèn.

Rồi hắn nhìn tôi như người ta nhìn nhau một lần cuối cùng và bảo tôi :

— Ủn và Ỉn vẫn gọi đùa anh là Ba. Muốn cho nó gọi là Ba thật, cũng không khó. Hay là nói trắng ra, anh muốn làm... « chồng » tôi cũng dễ lắm.

Câu nói phải gọi là rơi vào đầu tôi mới phải, vì tôi thấy tôi choáng cả óc. Tôi còn choáng óc nữa, khi nghe L. thong thả, rành mạch như đọc cho tôi nghe một lệnh mà hắn yên trí rằng tôi sẽ phải theo :

— Mỗi tháng, anh chỉ phải bỏ ra độ sáu bảy chục thôi. Đủ cho ba mẹ con tôi sống !

Và giọng dạc hơn nữa :

— Anh bao tôi đi !

Tôi nhìn L. Mặt hắn thẳng nhiên và lạnh lùng quá. Tôi tưởng tượng rằng như đang đứng trước một người điên nói trong lúc hơi tỉnh tỉnh.

Hay là trước tôi, chỉ là một tâm hồn bị xua đuổi vào hiu quạnh, sau khi tìm mãi không thấy cái *có sống* trong chỗ xa-hoa ?

Hay là tôi vừa được nghe thấy tiếng nói của « trụy-lạc » ?

◆

Sau này, nghĩ đến tôi làm sao, L. đã kể với anh B. Anh đã nói lại hết cho tôi nghe, bằng một giọng rất dứng dắn :

— L. nói với tôi nguyên văn như sau này, sau đêm đó : « Cái thằng cha vớ vẩn đó, nếu nó bằng lòng thì sáu bảy chục, kể cũng tạm được. Nhưng bộ nó, thì tiền đâu ? Tiền, cho nó có nhiều cũng chỉ đủ cho tôi mua phấn, và để cho « chàng » mọc vài cái sừng

« Nhưng, nói chơi cho vui, mà thôi, chứ Annam có nước gì đâu !

◆

Dù sao, tôi cũng đã « sống » một cái « mộng » đẹp, đẹp oái-oăm về chỗ sự thật nặng-nề, đẹp về chỗ lòng thương chỉ ú-ớ được thôi, trước sự tàn-phá âm-i của trụy-lạc.

Tôi đáng lẽ đã phải làm một cái gì !

Nhưng tôi đã phải hi-sinh cái kỷ-niệm nhiều thi-vị này mất rồi... Tôi đã « thương yêu », nhưng nhất định không phải là « người » của tình-yêu.

(Còn nữa)

Trọng-Lang

VÕ-ĐỨC-DIÊN

KIẾN TRÚC SƯ

8 Place Négrier

HANOI — Tél. 77

Docteur

Cao xuân Cẩm

de la Faculté de Paris

CHUYÊN TRỊ :

BỆNH HOA LIỄU và NỘI THƯƠNG

Khám bệnh tại :

168, Henri d'Orléans — Hanoi

(Phố cửa Đông, cạnh hội Hợp-Thiện)

Sách « Nói chuyện nuôi con » của bác sĩ làm có bán tại hiệu Nam-Ký *phố Bờ-hồ, 17 Francis Garnier, Hanoi.* Giá 0p.35 một quyển

CHỈ GIÙM

Ai mắc bệnh lao

Bệnh ho lao, ho ra máu, ho khúc khắc, ho có đàm trắng, xanh vàng, hôi thối, bịnh nhơn có khi bị hành nóng lạnh, mà đã điều trị thuốc Tây, Nam không dứt, nên uống thuốc gia truyền của cụ Trịnh hải Long (nội tổ ông đốc học hảo). Thuốc đã cứu dặng muôn ngàn người. Có 2 thứ (thứ 5p. và thứ 3p.50. Ở xa mua thuốc gửi mandat cho ông :

TRỊNH-VĂN-HÀO, Directeur Ecole Villa n. 110 rue Vassoigne Tândinh, Saigon

Quý bà, quý cô lịch sự chỉ nên dùng hoa, hạt, vòng, nhẫn ngọc thạch

Xin mời đến hiệu :

MAI-THI-TRƯỜNG

BRODERIES — DENTELLES

21, Av. de la Cathédrale

HANOI

ĐÃ CÓ BÁN Ở KHẮP HIỆU SÁCH ĐÔNG-DƯƠNG

Nắng Hanh Vàng

TIỂU THUYẾT của VŨ TRỌNG-CAN

Tác giả Tiểu thuyết « NGOẠI TÌNH »

Chuyện một cô nương Huế 17 tuổi, một ông Nghị Hanoi già 60 và một cậu con trai trẻ tuổi — một tình yêu mà không bao giờ được nói ra — một tấm lòng chết trong một tấm lòng.

Sách dày non 200 trang, giá 0p.40

ÉDITIONS LIBRAIRIE CENTRALE

110, Rue du Pont en Bois, Hanoi

Bắc-kỳ, Ai-lao, Cao-mên : Xin giao thiệp thẳng với M. TÔ VĂN ĐỨC, LIBRAIRIE CENTRALE

Các nhà Tổng đại-lý phát hành :

Toàn xứ Trung-kỳ : M. LÊ THÀNH TUÂN *119, Rue Gia-Long, Huế*

Toàn xứ Nam-kỳ : MINH PHƯƠNG, *15 A, Cité Văn Tân, Hanoi*

(Có thể trả bằng tem, ở xa ai muốn mua xin gửi thêm 0p.21 cước bảo đảm.)

C'est écrit :

Tôt ou tard vous achèterez des chemises à col BALEINÉ et TRUBÉNISÉ chez votre chemisier spécialiste

THUẬN THÀNH LONG

15, Rue du Riz — Hanoi

Agent à Namdinh :

BAZAR AU BON MARCHÉ

140-142, Paul Bert — Namdinh

ÔNG NGUYỄN-TIẾN-LÃNG

vừa được thưởng Médaille Hàn-lâm-viện văn chương Pháp, mới soạn 2 cuốn sách :

1.) *DANS LES FORÊTS ET DANS LES RIZIÈRES*, tiểu thuyết Pháp văn, lời văn Tây thực chải chuốt, gồm hết tinh thần phong tục nước Việt nhà. Giá 0p90, thêm 0p.08 cước.

2.) *TIẾNG NGÀY XANH*, tiểu thuyết Quốc-văn tả phong cảnh nhân vật từ đế đô đến miền sơn cước. Giá 0p38, thêm 0p06 cước.

EDITIONS HƯƠNG-SƠN

97, Rue du Coton — Hanoi

Ở xa trả tiền bằng tem poste cũng được

Mời các ngài tới nếm các món ăn Tứ-Xuyên

tại

Cao lâu Tứ-Xuyên

82, HÀNG TRỐNG, HANOI — GIẤY NÓI SỐ 394

Sẽ được vừa ý vì MÓN ĂN NGON

Cách tiếp lịch sự — Nhận đặt tiệc

Hãy trị bịnh bằng thuốc chuyên-môn

Phụ-nữ bạch-yên

Trị các bệnh ho mới phát, ho khan có đàm, tắc tiếng. Ho gà, có thai ho đã rồi ho sản hận. Ho lâu năm, đàm lợn cợn xanh, đen, có huyết. Ho lao, Hai chữ vai đau, đầu xây xẩm, mệt-nghỉ, ớn lạnh, xét xa trong phổi. Hiệu nghiệm trong 24 giờ. Giá mỗi hộp 1p00

Bảo-phế-linh-dược

Trị kinh nguyệt không đều, bay trời sụt. Huyết kinh bầm dợt, huyết kinh khi nhiều khi ít. Tử cung sưng, có mủ, đau trắng da dưới, huyết trắng ra nhiều. Người mất máu, mặt xanh, đau thắt lưng. Uống trong 1 hộp *Bạch gần-hoàn* thì kinh sẽ có lại đúng ngày, hết Bạch-đái. Mau có thai.

Giá mỗi hộp 1p.00.

Gửi Contre Rembt. do :

VẠN-HÓA *8, Cantonnais, Hanoi*

VÕ-ĐÌNH-DẦN

323, Rue des Marins — Cholon

ĐẠI-LÝ : Mai-Linh 60-62 Cầu-Đất Haiphong

Nguyễn-văn-Đức, 11 Rue des Cauces Hanoi

PHỤC HƯNG

Làm Dứt-tuyệt là cái đặc-điểm của thuốc

Nhiều bạn phàn nàn thuốc Di-tinh chỉ trị tạm thời. Còn uống thì hết bịnh, mà nghỉ thuốc, bệnh trở lại như xưa.

CỔ TINH ÍCH THỌ hoàn của PHỤC HƯNG Y QUÁN bảo chế không có như vậy. Sẽ đã được tín dụng nhiều, là nhờ ở chỗ : BỊNH KHÔNG BAO GIỜ TRỞ LẠI.

Bịnh mộng-tinh, di-tinh, nhẹ trong 1, 2 năm dùng 2 hộp là thật mạnh. Bịnh hoạt tinh, nặng 5, 7 năm dùng nhiều lắm 5 hộp, là không còn bao giờ tái trở lại nữa.

Cái đặc điểm của CỔ TINH ÍCH THỌ là ở chỗ ấy.

Giá mỗi hộp 1p.00.

CỔ-TINH ÍCH-THỌ

(Gửi Contre Remboursement)

Tổng phát hành phía Bắc :

VẠN-HÓA 8 Cantonnais, Hanoi

Tổng phát hành phía Nam :

VÕ-ĐÌNH-DẦN 323 Marins — Cholon

ĐẠI-LÝ : Mai-Linh 60-62 Cầu Đất Haiphong

Nguyễn văn Đức, 11, Rue des Cauces — Hanoi

MẤY ĐIỀU XIN LỖI
và MỘT ĐIỀU TẠ LỖI

Xin nhớ đến 10 Novembre là đình hẳn

Cuộc kỷ niệm mùa thu tháng Tám năm 1936 của nhà thuốc Thượng-Đức năm nay đã khiến cho từ 10 Octobre đến nay nhiều ngài đến mua thuốc Kinh-Tiến Tụy-Tiên phải thất vọng vì không có thuốc bán. Lẽ đó là vì thuốc K. T. T. T. nay càng ngày càng nhiều người biết tiếng, gặp lúc bán giả đặc biệt này thì có nhiều người mua quá, nên chế thuốc không đủ bán, hai là số bào-chế-viên của nhà thuốc Thượng-Đức xin về để ra dầu ngũ mất mấy người, thành ra có chế gấp cũng không đủ người cho kịp được. Những ngài đến mua thuốc không có, chắc đã hiểu rõ cho nông nỗi ấy mà thứ lỗi cho. Muốn tạ lỗi các ngài, chúng tôi đã tuyển thêm được rất nhiều các bào-chế-viên lành nghề khác, nên hiện nay thuốc K.T.T.T. đã có rất nhiều mà xin gia hạn bán giá đặc biệt nay đến đúng ngày 10 Novembre. Xin các ngài chiếu cố ngay, kẻo lại lỡ một dịp may.

Kinh-tiến Tuy-Tiên tức Khang-Hy tráng-dương kiện-thần-hoàn chuyên chữa các bệnh ở thận như giao hợp kém, đau lưng, mờ mắt, rụng tóc, liệt dương, di mộng lãnh tinh, hiếm sinh dục..., là một thứ thuốc bổ thận rất hợp tạng cho những người ở Á-châu, danh tiếng từ đời Khang-Hy. Hộp nhớn 2p.00 lấy 1p.00, nhỏ 1p00 lấy 0p60. Mua ở các Đại-lý thì 2p00 trả 1p20, 1p00 trả 0p70. Nhận gửi lĩnh hóa giao ngân, tiền cước người mua phải chịu.

Nhà thuốc THƯỢNG-ĐỨC
15, phố Nhà Chung (Mission) — Hanoi

Mách giúp

MỖI GIA ĐÌNH NÊN ĐỂ Ý ! KHI HỮU SỰ KHỎI RỐI TRÍ !

Mùa hạ năm nay khí trời rất nóng bức, bịnh « Cảm nhiệt » phát sanh rất mãnh liệt, hiện đã làm cho lắm người thiệt mạng rồi. Vậy trong gia-đình, nếu có người bị bệnh « Cảm nhiệt » sinh hôn mê, làm Kinh, Ban, Trái, nhức đầu v.v.., hãy nhớ tìm cho được thuốc « BẮC-ÁI TRẦN CHÂU TÁN » thời bệnh trong 15 phút, lành bịnh trong 48 giờ, không nói ngoa.

Nhà hảo tâm muốn cứu giúp đồng bào lao khổ về bệnh « Đau mắt » nên gửi thư và 3 cắt có dán tem, chúng tôi sẽ gửi tặng thuốc « Nhãn dược » trị độ 50 bệnh nhơn.

BẮC-ÁI
100 Bd Tổng-đốc-phương — CHOLON

Các binh lính Đông-dương nên chú ý đến quyển sách

LE FRANÇAIS PAR SOI-MÊME

par NGUYỄN-HOÀI-ĐÌNH, Đốc-học Hải-dương

In lần thứ bảy, phát hành hai vạn ruỡi quyển

Quyển sách này soạn riêng cho người biết đọc Quốc-ngữ tự học tiếng Pháp một mình không phải thầy, dễ học, chóng nhớ, nói tiếng Pháp rất đúng.

Để giúp cho anh em nhà binh, lao động, học sinh và người nhiều tuổi tự học tiếng Pháp một mình. Sách này có 80 bài dịch tiếng Pháp ra Quốc-ngữ và Quốc-ngữ ra chữ Pháp. Học trong thời kỳ rất ngắn sẽ nói được tiếng Pháp thạo, giao thiệp cùng người Pháp dễ dàng, không như thứ sách bắt chước làm rối trí người học.

Bán khắp các hiệu sách — Giá 0p.80 — Ở xa thêm 0p.20 tiền cước
ÉDITION NAM-KÝ, 17, *Bd Francis Garnier, Hanoi* — *Tél. 852*

Đã có : ÂU CHÂU ĐẠI CHIẾN, giá 0p04

Thưa quý ông,
Thưa quý bà

Khi sinh nở, lúc thể thao?
Hoa-Kỳ Rượu-Chỗi *soa vào khỏi ngay!*
Tê chân, chảy máu, đứt tay?
Cảm hàn, cảm thử soa ngay khỏi liền!

Hộp lớn 135 grs. : 0p.60
Hộp nhỏ 75 grs. : 0p.35

Hỏi ở các nhà Đại-lý :
PHÒNG TÍCH « CON CHIM »
Khắp Đông-dương có treo cái biển tròn

Sữa NESTLÉ
Hiệu Con Chim

SỨC MẠNH CỦA TRẺ CON
BAO THẦU CHO CHÍNH PHỦ PHÁP

Hỏi xin không mất tiền quyển sách dạy cách nuôi trẻ của bác sĩ Vidal soạn ở hãng NESTLÉ, phố Paul Bert, số 55 — HAIPHONG

Ông y sỹ Nguyễn-hồng-Châu ở Mỹ-luông Nam-kỳ, viết thư cho chúng tôi hay...

Ông có một bà chị sanh đẻ rất khó mỗi lần sanh thì cả nhà phải lo sợ. Ông đã dùng hết tài lực để trị cho chị nhưng rốt cuộc ông phải chịu bó tay, ngờ là chị ông mắc phải chứng bệnh nan y.

Lần này chị ông có thai, ông mua thuốc Dưỡng-thai, hiệu Nhành-Mai cho chị ông dùng. Kết quả ba hộp Dưỡng-thai, làm cho ông lạ lùng. Nó đem cho gia đình ông biết bao nhiêu sự vui mừng, vì lần này chị ông sanh mau lẹ, dễ dàng một cách không ngờ. Không kịp kêu xe chở đi nhà thương thì người chị đã sanh rồi, không đau đớn rên la như mấy lần trước. Ông mừng quá viết thư khen tặng thuốc Dưỡng thai hiệu Nhành-mai.

Thuốc Dưỡng-thai có bán khắp nơi, giá 1p.00 một hộp.

Hay tuyệt trần

Ông Đoàn-văn-Huân chủ hãng buôn Cao-nghĩa, một đại thương gia ở tại Qui-nhơn, có viết cho chúng tôi một bức thư, tôi xin đăng nguyên văn như dưới đây :

Thưa ngài,

Tôi xin tin ngài rõ rằng thứ thuốc trị Bạch-đái và Tử-cung hiệu Nhành-Mai của ngài, hay tuyệt trần, vì vợ tôi đau bịnh ấy đến nay hơn một năm, uống đủ thứ thuốc, mà không thấy lành nay chỉ dùng hai ve thuốc Bạch đái hiệu Nhành-Mai, đã thấy mười phần nhẹ đến chín, nhưng tiếc vì hôm trước ngài chỉ gửi ra bán cho tôi có hai ve, nên không có dùng tiếp. Vậy xin ngài làm ơn gửi gấp ra cho tôi theo lối lãnh hóa giao ngân :

5 hộp Bạch-đái và Tử-cung hiệu Nhành-Mai.

Kính chúc ngài và qui quyến vạn an.

Signé :
Đoàn-đức-Bac

T. B. — Thuốc Bạch-đái hiệu Nhành-Mai mỗi hộp giá 0p.40.

CHI NHÁNH PHÁT HÀNH NHÀ THUỐC

Nhành-Mai

Tonkin — 11, Rue des Caisses — Hanoi

ĐẠI-LÝ : *Haiphong* : Mai-lĩnh, Văn-tân, Quảng-vạn-Thành Paul Doumer. *Hà-Đông* : Nguyễn-văn-Hiền 27 Bd République. *Kham-Thiên* : Đức-Thịnh. *Vietri* : Vạn-Lợi, Mỹ-Lợi, Đức-sinh-Thành, Đức-thái-Thành rue Việt-Lợi. *Laokay* : Quảng-đức-Xương 47 Cam-đường (Cốc-lếu). *Sontây* : Nguyễn Tuệ 12 Amiral Courbet. *Tong* : Đại Chương en face du Marché Sơn-lộc... Khắp Đông-Pháp đâu đâu cũng có bán ở nơi nào cheo biển Nhành-Mai.

Rentrée des classes

Vous trouverez à l'I. D. E. O. tous les articles scolaires nécessaires à vos enfants

Articles de bonne qualité leur donnant le goût du travail.
Articles «RECLAME» vous permettant de faire des économies :

Cahier de Brouillon « RECLAME » 100 pages .	0$12
Boite de 100 copies doubles, beau papier . . .	1.70
Ramette de 100 — — quadrillé multiple . .	1.20
Plumier laqué, couvercle chromos	1.20
Compas sur panoplies : 15 & 4 pièces . .	0$88 & 0.48
Compas plats nickelé reversible double usage . .	1.18
— — — en pochette . .	3$25 — 2.20 & 1.65
Nécessaire scolaire 4 pièces, pochette cuir	0.52

Catalogue des articles scolares sur demande

L'I. D. E. O.

LIBRAIRIE - PAPETERIE **HANOI - HAIPHONG**

POUDRE TOKALON « Pétalia »

SURPRENANTE DÉCOUVERTE D'UN CHIMISTE PARISIEN SPÉCIALISTE DE BEAUTÉ

Une poudre de riz si fine et si légère qu'elle flotte dans l'air. Telle est la surprenante création d'un Chimiste Parisien.

C'est pourquoi la Poudre Tokalon s'étend si régulièrement et si uniformément, recouvrant la peau d'un fin voile de beauté, presque invisible. Il en résulte une beauté paraissant *parfaitement naturelle*. Très différente, en son effet, des poudres lourdes et démodées qui ne donnent qu'une apparence « maquillée », la Poudre Tokalon contient notamment de le Mousse de Crème qui la fait adhérer à la peau pendant 8 heures. Même dans un restaurant surchauffé, jamais votre visage nécessitera de « retouche » si vous employez la Poudre Tokalon. A la fin d'une longue soirée de danse, votre teint sera toujours frais et exempt de luisant.

Agents : F. Maron A. Rochat & Cie
45 Bd Gambetta — HANOI

Sâm Nhung Bách Bổ Hồng Khê

Lấy tinh chất ở cơ quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly, Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng nó dẫn ngay đến thận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp bạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy tráng dương cố khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lãnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết tốt, kinh điều ; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sinh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đái hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt sữa, có chửa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỏi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bệnh thở dùng cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sài, bổ tì, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bổ gì hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bổ Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn ; các ông dùng thứ bao sáp vàng, các bà dùng thứ bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai chiêu với chén nước chè. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuốc Hồng-Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bổ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phiêu, Hải-cẩu-thận, Yến-quảng, Sâm Nhung với các vị thuốc vừa bổ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người đương sự yếu, « bất lực », liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ thai. Làm cho người vô tinh lãnh đạm trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bổ thận, kiên tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn giá 1 p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0p.25,

Thuốc « Cai Hồng Khê »

Không chịu lấn chất thuốc phiện (nhà Đoan đã phân chất), nên ai cai cũng có thể bỏ hẳn được mỗi ngày hút một đồng bạc thuốc phiện chỉ uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai nhời, xin trả lại tiền gấp đôi.

Thuốc phong tình Hồng Khê

Giấy thép mà buộc ngang trời ! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ ! Hai câu Sấm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì hễ nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai ; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 39, mỗi hộp 0p.60 cũng rứt nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy, mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai số 14 cũng khỏi rứt nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp nơi đâu đâu cũng biết tiếng.

Nhà thuốc HỒNG-KHÊ 88, Phố Chợ Hôm (Route de Huế) — Hanoi

Xem mạch cho đơn, bốc thuốc chén, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp, đóng chai theo phương pháp Âu Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-mên, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn, trẻ con. Bệnh nào thuốc ấy có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà Hồng-Khê dự Hội-chợ Hải-phòng năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Bội tinh vàng » và được « Bằng cấp tài năng » tại Hội-chợ Huế. Kỳ đấu xảo công nghệ, mỹ thuật tại Hội-chợ Hanoi 1938 được quan Thống-sứ ban khen và được thưởng « Bội tinh vàng ». Có biếu 2 cuốn sách thuốc : Gia-đình Y-dược » và « Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại-lý, mua thuốc Hồng-Khê xin nhận kỹ giấu hiệu Phật 12 tay.

Imp. Thuy-Ký, Hanoi Tél.869

Le Gérant Nguyễn k. Hoàn